

สารนิพนธ์

เรื่อง ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปคานังด้วยตนเอง

โดย

นางสาวสุระพิชชา พวงแก้ว

รหัสนักศึกษา 05570666

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของสาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนังด้วยตนเอง
ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุษระพิตชา พวงแก้ว รหัสประจำตัวนักศึกษา 05570666
 คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ดร. สุวีพร จรุงธนะกิจ
ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์เรื่องปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนังด้วยตนเองมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนังด้วยตนเองโดยวิธีการใช้เก็บแบบสอบถามตามแจกแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปดำนังด้วยตนเอง จำนวน 100 ชุด และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics)

จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเอง จากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและเป็นนักศึกษา มีรายได้ต่อเดือน 5000 ถึง 10000 บาท โดยปัจจัยที่ตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเอง เพราะว่า สภาพภูมิอากาศดี ค่าใช้จ่ายไม่สูง มีภูมิประเทศที่สวยงามและเดินทางสะดวกไม่ไกล โดยมีเพื่อนร่วมทางไปด้วยระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวดำนัง ใช้เวลาท่องเที่ยว 1 ถึง 3 วัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวพักผ่อน นักท่องเที่ยวที่ไปท่องเที่ยวดำนังโดยส่วนใหญ่จะชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกสร้างขึ้นเป็นอันดับ 1 คือบานาฮิลล์ซึ่งบานาฮิลล์ เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมไปท่องเที่ยวจำนวนมาก

คำสำคัญ ดำนัง ท่องเที่ยว ด้วยตนเอง

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้นั้นด้วยความช่วยเหลือจากอาจารย์ ดร.สุวีพร จรุงชนะกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำวิธีการหา ข้อมูล ตรวจสอบข้อมูลและแก้ไข ปรับปรุงส่วนที่บกพร่องต่างๆ สารนิพนธ์เล่มนี้ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอบคุณครอบครัว เพื่อนๆ ชาวไทยและทุกๆ ท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้อื่น จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่ อาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นที่เกี่ยวข้องและขอมอบความ กตัญญูทศเวทิตาคคุณ แต่บิดามารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน สำหรับครอบครัวต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น นั้น ผู้วิจัยยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่าน ที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนา งานวิจัยต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญรูปภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
วิธีดำเนินงาน	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
ความหมายของการท่องเที่ยว.....	4
ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	5
บทบาทของการท่องเที่ยว	6
การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว.....	8
ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	10
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว	11
ทฤษฎีแรงจูงใจ	12
ค่านั่ง.....	13
แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของค่านั่ง.....	15
งานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 วิธีการศึกษาและดำเนินงาน	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การจัดทำข้อมูล.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	27
สรุปและอภิปรายผล.....	28
เครื่องมือและการนำเสนอที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวค่านั่งด้วยตนเอง.....	29

บทที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง.....	31
พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปพักผ่อนด้วยตนเอง	33
พึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อคานัง	38
ปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆ	43
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล	46
สรุปผลวิเคราะห์	46
อภิปรายผลการวิจัย.....	48
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	49
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	50
บรรณานุกรม.....	51
ประวัติผู้จัดทำ	53

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงเพศของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปคานังด้วยตัวเอง.....	30
ตารางที่ 2 แสดงอายุของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตัวเอง.....	31
ตารางที่ 3 แสดงสถานะของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง	31
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปคานังด้วยตนเอง	32
ตารางที่ 5 แสดงปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเดินทางไปคานังด้วยตนเอง.....	33
ตารางที่ 6 แสดงความถี่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง.....	34
ตารางที่ 7 แสดงเหตุผลที่นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปคานัง	34
ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปคานังด้วยตนเองว่าได้รับแหล่งข้อมูล จากแหล่งใด.....	35
ตารางที่ 9 แสดงวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง.....	36
ตารางที่ 10 แสดงผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง	37
ตารางที่ 11 แสดงระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง	37
ตารางที่ 12 แสดงวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง	38
ตารางที่ 13 แสดงความชอบของประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านชื่นชอบที่สุดในคานัง.....	39
ตารางที่ 14 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชอบมากที่สุดในการไปคานัง.....	39
ตารางที่ 15 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวคานัง ด้วยตนเองด้านสถานที่และบรรยากาศ	40
ตารางที่ 16 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่คานัง ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	41
ตารางที่ 17 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปคานังด้วยตนเอง ในปีจ่ายด้านบริการ	43
ตารางที่ 18 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปคานังด้วยตนเอง	44
ตารางที่ 19 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆ ในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง....	45
ตารางที่ 20 แสดงวิธีการแก้ปัญหาของนักท่องเที่ยว.....	45
ตารางที่ 21 แสดงความต้องการจะเดินทางกลับไปท่องเที่ยวที่คานัง.....	46

สารบัญภาพ

	หน้า
รูปที่ 1 พิพิธภัณฑ์ประติมากรรมของจาม (Museum of Cham Sculpture)	17
รูปที่ 2 แม่น้ำห่าน (Han River)..	17
รูปที่ 3 โบสถ์คริสต์ (Danang Cathedral).....	18
รูปที่ 4 วัดกาวใต้ (Cao Dai Temple).....	19
รูปที่ 5 อ่าวดานัง (Danana Bay).....	19
รูปที่ 6 ภูเขาหินอ่อน (Marble Mountains).....	20
รูปที่ 7 บานาฮิลล์.....	21
รูปที่ 8 วัดลินห์ฮิ่ง.....	22
รูปที่ 9 อุโมงค์ไฮเวิน	23

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา (อาทิ การแข่งขันกีฬา ซีเกมส์ โอลิมปิก เป็นต้น) การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เป็นต้น(ความหมายการท่องเที่ยว, 2559: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

การท่องเที่ยวแบบอิสระ(FIT-Foreign Individual Tourism)เป็นลักษณะของการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยววางแผนจัดการเดินทางด้วยตนเองทุกอย่าง หรือการใช้บริการของบริษัทนำเที่ยวในการอำนวยความสะดวกบางส่วน เช่น การจองบัตรโดยสารเครื่องบิน การจองที่พัก เป็นต้น แต่เป็นผู้วางแผนการท่องเที่ยวที่จะเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเมื่อใด และจะใช้เวลานานเท่าใด เป็นความรับผิดชอบของนักท่องเที่ยวคนนั้นเอง ในกรณีการท่องเที่ยวในลักษณะนี้นักท่องเที่ยวเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการท่องเที่ยวกับบริษัทนำเที่ยว นักท่องเที่ยวคุ้นเคยกับสถานที่ท่องเที่ยวที่นั่นแล้ว แต่หากนักท่องเที่ยวไม่คุ้นเคยกับเส้นทางหรือสถานที่นั้นๆ ก็อาจเสียทั้งเวลาและเงินทองมากเกินความจำเป็นได้ การท่องเที่ยวประเภทนี้จึงเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ได้มีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นๆมาก่อน หรือเป็นนักท่องเที่ยวที่กลับมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นซ้ำอีกครั้ง ซึ่งนักท่องเที่ยวมีความคุ้นเคยกับสถานที่นั้นดีแล้ว และเนื่องจากสมัยนี้มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้ามากขึ้นทำให้การค้นหาข้อมูลในการท่องเที่ยว สามารถทำได้ง่ายสะดวกสบายรวดเร็ว เราสามารถเปิดแผนที่ดูเส้นทางได้บน โทรศัพท์มือถือ เปิดแอปพลิเคชันต่างๆที่ช่วยในการนำทาง ช่วยแปลภาษาให้เป็นภาษาตามที่เราต้องการเพื่อสื่อสารกันได้สะดวกมากยิ่งขึ้นโดยไม่ต้องอาศัยมัคคุเทศก์ช่วยสื่อสาร

ดานัง หรือ ด่าหนัง (อังกฤษ: Da Nang; เวียดนาม: Đà Nẵng) เป็นเมืองท่าสำคัญของเวียดนามกลางตอนใต้ ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลจีนใต้จัดเป็น 1 ใน 5 เขตการปกครองส่วนท้องถิ่นในเวียดนาม ดานังตั้งอยู่ที่ตำแหน่งละติจูดที่ 15°55' ถึง 16°14' องศาเหนือ และลองจิจูดที่ 107°18' ถึง 108°20' องศาตะวันออก ทิศเหนือติดกับเมืองเว้ ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าของเวียดนาม ทิศตะวันตกและทิศใต้ติดกับจังหวัดกว๋างนาม ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้ ตั้งอยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางใต้ 764 กิโลเมตร และห่างจากโฮจิมินห์ซิตีไปทางเหนือ 964 กิโลเมตร ปี พ.ศ. 2390 เรือรบฝรั่งเศสได้ระดมยิงโจมตีเมือง

คานังเพื่อตอบโต้ที่กลุ่มมิชชันนารีคาทอลิกถูกประหารชีวิต เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2401 กองทหารฝรั่งเศส ยกพลขึ้นบกที่คานัง ตามพระบัญชาของพระเจ้าหลุยส์ที่ 18 เพื่อประกาศพื้นที่นี้เป็นอาณานิคมภายใต้ อาณัติของฝรั่งเศส และถูกเปลี่ยนชื่อเป็นชื่อภาษาฝรั่งเศสว่า ตูราน (Tourane) ขณะนั้นถือว่าเป็น 1 ใน 5 เมืองสำคัญบนคาบสมุทรอินโดจีน ในระหว่างสงครามเวียดนาม เมืองนี้เป็นที่ตั้งฐานทัพอากาศหลักของ กองทัพสหรัฐอเมริกา ครั้งนั้นจำนวนประชากรในเมืองได้เพิ่มสูงขึ้นมากกว่า 1 ล้านคน โดยส่วนใหญ่ เป็นผู้ลี้ภัยสงคราม ก่อนปี พ.ศ. 2540 คานังยังเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดกว๋างนาม-คานัง จนกระทั่งวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2540 คานังได้ถูกแยกออกจากจังหวัดกว๋างนาม และเป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่น แห่งที่ 4 ของเวียดนามเมืองคานังถือเป็นเมืองสำคัญที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศเวียดนาม คานังจัดเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และมีท่าเรือที่รองรับการขนส่งสินค้า มีโรงงาน อุตสาหกรรมขนาดเล็กตั้งอยู่ในเมืองจำนวนหนึ่ง สินค้าเศรษฐกิจของเมืองได้แก่ อาหารทะเล เครื่อง เรือยนต์ เครื่องใช้ภายในบ้านทั่วไป เครื่องนุ่งห่มในคานังมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ราว 4,900 แห่ง ในปี พ.ศ. 2540 คานังมีสินค้าส่งออกคิดเป็นมูลค่าราว 55 ล้านดอลลาร์สหรัฐในบรรดาเมืองท่องเที่ยว ของเวียดนามกลาง คานังจะได้เปรียบในเรื่องความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด เพราะมี ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่น่าเยี่ยมชมอย่างพิพิธภัณฑสถานประวัติศาสตร์จาม หาดทรายขาวที่ขึ้น ชื่ออย่าง ไบเบียนนอนเนียน และวิวทิวทัศน์ที่สวยงามของภูเขาหินอ่อน สิ่งเหล่านี้เองที่ดึงดูด นักท่องเที่ยวจากທຸກມຸມໂລກ จนทำให้อดีตหมู่บ้านชาวประมงแห่งนี้กลับกลายเป็นเมืองทำที่นำเยี่ยมชม ที่สุดแห่งหนึ่งของเวียดนามเมืองเอกของจังหวัดกว๋าง นาม เมืองคานัง ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของ แม่น้ำห่าน อยู่ระหว่างภาคกลางของประเทศเวียดนาม ห่างจากเมืองเว้ประมาณ 108 กิโลเมตร คานังใน อดีตเคยเป็นเพียงหมู่บ้านชาวประมง แต่ภายหลังที่แม่น้ำทูโบนเริ่มตื้นเขิน คานังจึงถูกพัฒนาขึ้นเป็น เมืองท่าแทนที่ จนกลายเป็นเมืองท่าสำคัญ ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของประเทศเวียดนามในสมัยยุคอาณานิคม ฝรั่งเศสได้ยกพลขึ้นบกที่เมืองคานังเมื่อปี พ.ศ. 2401 ก่อนที่จะยึดเวียดนามเป็นอาณานิคมไว้ได้ในปี พ.ศ. 2426 และในช่วงของสงครามเวียดนาม อเมริกาได้ใช้เมืองคานังเป็นฐานทัพอากาศในการโจมตี เวียดนามเหนือ เห็นได้จากร่องรอยของสงครามที่มีเหลืออยู่ เช่น โรงเก็บเครื่องบินเก่าของอเมริกันและ สถานกงสุลเก่าของอเมริกันบนถนนแบ๊กดั่งปัจจุบันคานังเป็นเมืองท่าที่กำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เพราะด้วยคุณลักษณะภูมิประเทศที่มีแม่น้ำสายใหญ่ไหลผ่าน สะดวกต่อการคมนาคมขนส่ง มีสนามบินนานาชาติคานังไว้รองรับการเดินทางเข้ามาของชาวต่างชาติ อีกทั้งสถานที่ท่องเที่ยวก็น่าสนใจหลายแห่ง

จากความน่าสนใจของเมืองคานัง ในด้านการท่องเที่ยว ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “ปัจจัยที่ทำให้ นักท่องเที่ยวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวเมืองคานังด้วยตนเอง” เพื่อที่จะได้ทราบปัจจัยที่ทำให้

นักท่องเที่ยวไทยนิยมเดินทางไปท่องเที่ยวเมืองคานังด้วยตนเองว่า รูปแบบการท่องเที่ยว ความพึงพอใจ ตลอดจนถึงอุปสรรคและปัญหาในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวเมืองคานังในอนาคต

จุดประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อคานัง
4. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวไทยที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง
2. ศึกษาโดยใช้วิธีการออกแบบสอบถาม โดยสอบถามจากนักท่องเที่ยวไทยที่เคยเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคานัง การท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวด้วยตนเอง จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เช่น วารสาร เว็บไซต์
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อถามกลุ่มตัวอย่างที่เคยเดินทางไปเที่ยวคานังด้วยตัวเอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 100 คน
3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ทฤษฎีค่าเฉลี่ย ร้อยละ
4. สรุปและอภิปรายผล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง
2. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปคานังด้วยตนเอง
3. ทำให้ทราบถึงความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อคานัง
4. ทำให้ทราบถึงปัญหาของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตัวเอง
5. ทำให้เป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาได้แบ่งหัวข้อเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความหมายของการท่องเที่ยว
2. ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว
3. บทบาทของการท่องเที่ยว
4. การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
5. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว
7. ทฤษฎีแรงจูงใจ
8. ดานัง
9. แหล่งท่องเที่ยวสำคัญในดานัง
- 10.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism)

ในปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยว” ไว้ว่า “การเดินทางเพื่อความบันเทิงรื่นเริงใจ เยี่ยมญาติ หรือการไปร่วมประชุมแต่มิใช่เพื่อการประกอบอาชีพเป็นหลักฐานหรือไม่พำนักอยู่เป็นการถาวร”

องค์การท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : W.T.O) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว ดังนี้ “Tourism comprises the activities of the person traveling to and staying in places outside their usual environment for not more than one consecutive year for leisure, business and other purpose.” จากความหมายนี้สรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว (ไม่มากกว่า 1 ปี ติดต่อกัน) เดินทางด้วยความสมัครใจเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ดิติดูธรรมชาติและวัตถุประสงคใดก็ได้ แต่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (2546) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด แสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่า การเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่ถูกบังคับให้เดินทาง

ไพฑูรย์ พงสะบุตร และวิลาสวงศ์ พงสะบุตร (2542) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนสถานที่ต่างถิ่นซึ่งไม่ใช่เป็นที่พำนักอาศัยประจำของบุคคลนั้น และเป็นการไปเยือนชั่วคราวโดยไม่ใช่เพื่อเป็นการประกอบอาชีพหารายได้

จากคำนิยามและความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) ผู้เขียนหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ข้างต้นสรุปได้ดังนี้ “การท่องเที่ยว” (Tourism) หมายถึง การเดินทางของมนุษย์จากสถานที่ใดสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง หรือการเดินทางจากถิ่นพำนักที่อาศัยไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจไป และเป็นการเดินทางด้วยเหตุผลของการท่องเที่ยวมิใช่เพื่อการประกอบอาชีพ หรือหารายได้ เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อไปชมการแข่งขันกีฬา การเดินทางเพื่อการศึกษา การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา การเดินทางเพื่อเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง หรือเพื่อน การเดินทางเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม (รัตนกรณีย์ ปริดาสุทธิจิตต์, 2549: ไม่ปรากฏเลขหน้า)

2. ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้น นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการกระทำนั้น ได้หรือไม่ก็ตามก็เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behaviour) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behaviour) เป็นการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

องค์ประกอบของพฤติกรรมนักท่องเที่ยวนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ

1. เป้าหมายหมายถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุกๆ พฤติกรรม จะต้องมียุทธศาสตร์ในการกระทำ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการ เกียรติยศโดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม

2. ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะ และความสามารถในการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักความผจญภัย นิยมไต่เขา ปีนหน้าผาต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจแล้วสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

3. สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการเช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

4. การแปลความหมาย หมายถึงวิธีการคิดแบบต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่พอใจมากที่สุด ณ สถานการณ์หนึ่ง ๆ เช่น เวลาสิบสองนาฬิกา เป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวควรเป็นเวลาให้นักท่องเที่ยวควรหยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน

5.การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกสรรแล้วเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุด เพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้า ในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6.ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่ง ๆ อาจได้ผลตามที่คาดหมายไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ได้

7.ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำลงไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องกลับมาแปลความหมาย ไตร่ตรอง เพื่อเลือกหาวิธีใหม่ๆ มาตอบสนองความต้องการ หรืออาจจะเลิกความต้องการไป เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกินความสามารถ เช่น การก่อวินาศกรรมในเมืองมูไบ ประเทศอินเดียในเดือนพฤศจิกายน ปี 2008 นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจจะเดินทางไปเมืองดังกล่าว จะต้องเกิดความผิดหวังเพราะเกิดความกังวลด้านความปลอดภัย และอาจล้มเลิกความตั้งใจในการเดินทาง หรืออาจเปลี่ยนเส้นทางไปเมืองอื่นที่ปลอดภัยกว่า

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก

3.บทบาทของการท่องเที่ยว

การส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องมาตลอดระยะเวลากว่า 40 ปี ท่ามกลางความราบรื่นและอุปสรรคนานาประการ ทั้งนี้ เป็นที่ตระหนักว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงจัดเป็นสาขาการพัฒนาที่มีความสำคัญสูง อย่างไรก็ตาม การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศยังมีปัญหาด้านความยั่งยืน อันเนื่องมาจากปัจจัยที่เกิดขึ้นทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

สำหรับกระแสด้านการท่องเที่ยวของไทย พบว่ามีการนำเสนอแนวคิดและผลักดันกิจกรรมด้านการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวที่ยึดกระแสหลักด้านเศรษฐกิจมาโดยตลอด อาทิ ในช่วงปี 2547-2549 มุ่งกระแสหลักด้านการนำการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ดังนั้น เป้าหมายการพัฒนากการท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นเรื่องจำนวนคน และรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ได้คำนึงถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะเป็นภาคบริการที่เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงได้กำหนดให้การท่องเที่ยว

จัดอยู่ในยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการปรับโครงสร้างของการบริการบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าซึ่งมีเป้าหมายให้ประเทศไทยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 7-8 ต่อปี และให้คนไทยท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

สำหรับปี 2550 ได้มีปรากฏการณ์ที่เป็นกระแสหลักในสังคมไทย คือ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งได้รับการตอบสนองถึงขั้นเป็นวาระแห่งชาติ ดังจะพิจารณาได้จาก เป้าหมายที่ระบุในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2555)

นักท่องเที่ยวมีความสำคัญในภาคเศรษฐกิจที่จะได้รับประโยชน์สูงสุดทั้งจากรายได้และจากการจ้างงานได้แก่ ภาคการค้าส่งและค้าปลีก(wholesale and retail sector) ตามมาด้วยภาคการให้บริการบริการทางธุรกิจ

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนี้

1.ด้านเศรษฐกิจ

1.) ก่อให้เกิดรายได้ ในรูปของเงินตราต่างประเทศ การท่องเที่ยว

2.) เกิดการจ้างแรงงาน สร้างอาชีพ โดยในปี 25 อุตสาหกรรมการ

ท่องเที่ยวสามารถสร้างงานจำนวนประมาณ 200 ล้านตำแหน่งทั่วโลกสำหรับการจ้างงานในปี 2545 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยในการสร้างงานให้แก่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในอัตราร้อยละ 7.3 ของการจ้างงานโดยรวม หรือจำนวน 1 คน ต่อ 13.7 งาน

ทั้งนี้คาดว่าในปี 2555 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีส่วนช่วยในการจ้างงานในอัตราร้อยละ 7.6 ในจำนวนงาน 23 ล้านตำแหน่ง ซึ่งโดยเฉลี่ยจะมีอัตราส่งเสริมการจ้างงานร้อยละ 2.9 ต่อปี ระหว่างปี 2545-2555 และเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในช่วงทศวรรษหน้า คาดว่าส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ใน GDP และการสร้างงานจะเพิ่มขึ้นในประเทศอาเซียนทั้งหกประเทศ ยกเว้นประเทศไทย ซึ่งจะคงเดิมที่อัตราร้อยละ 12 และร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

2.ด้านสังคม

1.)เกิดการพัฒนาสาธารณสุขโลก สิ่งอำนวยความสะดวก

2.)ปลูกจิตสำนึก การอนุรักษ์ทรัพยากร การท่องเที่ยว

3.)เปิดโลกทัศน์ ให้แก่นักท่องเที่ยว

สิทธิประโยชน์ของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535 กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และผู้ที่เป็นมัคคุเทศก์ต้องได้รับอนุญาต ให้ประกอบการและอาชีพ ดังกล่าว เพื่อคุ้มครองนักท่องเที่ยวที่เปรียบเสมือนผู้บริโภคสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว มิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบ และยังสามารถช่วย ให้การดำเนินธุรกิจ นำเที่ยว

และมัคคุเทศก์ เป็นระเบียบและได้มาตรฐาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกๆ ฝ่ายนักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะเป็นผู้เลือกใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยว ที่มีอยู่ในประเทศไทยขณะนี้ รวมทั้งบริการจากมัคคุเทศก์ซึ่งจากพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จะทำให้การตัดสินใจเลือกใช้บริการง่ายขึ้น เพราะ นักท่องเที่ยวสามารถตรวจสอบ ก่อนใช้บริการ ได้ และสามารถร้องเรียนความไม่ถูกต้อง หลังจากการใช้บริการไปแล้วได้เช่นกันวิธีง่ายๆ คือ

- 1.รายการนำเที่ยวที่บริษัทเสนอขาย
- 2.ตรวจสอบบริษัทที่จะใช้บริการว่ามีใบอนุญาตหรือไม่
- 3.สอบประวัติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน 4. เมื่อตกลงใจว่าจะซื้อบริการบริษัทนำเที่ยว

แล้ว ขอให้เก็บเอกสารรายการนำเที่ยว /ใบเสร็จรับเงิน ที่ชำระค่าบริการไว้ให้ดี เพราะอาจมีความจำเป็นต้องร้องเรียนภายหลังเมื่อเกิดปัญหาเกี่ยวกับบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพื่อเป็นการรักษาสิทธิของนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถติดต่อหน่วยงานโดยตรงซึ่งมีสำนักงานอยู่ในพื้นที่

4. การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวได้กำหนดรูปแบบของนักท่องเที่ยว (Typology : a systematic classification or study of types) เพื่ออธิบายพฤติกรรมนักท่องเที่ยว การพัฒนารูปแบบของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้มาจากข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์หรือการใช้แบบสอบถาม (questionnaire) การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวอาจทำได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และวิธีการที่ใช้ การกำหนดรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวรูปแบบพื้นฐานที่สุดคือ การแบ่งนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 กลุ่ม ตามลักษณะของพฤติกรรมของการเดินทาง คือ การแบ่งว่าบุคคลนั้นเป็น 1) นักท่องเที่ยว (Tourists) หรือ 2) นักเดินทาง (travelers) นักท่องเที่ยวคือ บุคคลซึ่งซื้อรายการนำเที่ยวเหมาจ่ายจากบริษัทนำเที่ยว ในขณะที่นักเดินทางคือบุคคลซึ่งจัดการการเดินทางด้วยตนเอง เช่น ซื้อตั๋วเครื่องบินเอง จองที่พักเอง กำหนดสถานที่ท่องเที่ยวด้วยตนเอง เป็นต้น

Perreault และ Dorden (1979) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่

- 1).แบบประหยัด (Budget Travelers) โดยทั่วไปแล้วนักท่องเที่ยวประเภทนี้มีรายได้ปานกลาง แต่แสวงหาการหยุดพักผ่อนหรือท่องเที่ยวที่ใช้ค่าใช้จ่ายต่ำ
- 2).นักท่องเที่ยวชอบผจญภัย (Adventurous Travelers) เป็นนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาดีและมีรายได้ปานกลางถึงสูง มีความชื่นชอบในกิจกรรมระหว่างการหยุดพักผ่อนหรือการท่องเที่ยวแบบผจญภัย
- 3).นักท่องเที่ยวประเภทเดินทางระหว่างวันหยุด (Vacationers Travelers)เป็น

นักท่องเที่ยวกลุ่มเล็กๆ ซึ่งมักใช้เวลาในการคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการเดินทางในครั้งต่อไปว่าจะไปที่ไหน อย่างไร นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ค่อนข้างมีความกระตือรือร้นแต่มีรายได้อ่อนช้อย

4). นักท่องเที่ยวแบบชอบเดินทางโดยใช้ระยะเวลาเดินทางยาวนาน

(Moderates Travelers) เป็นนักท่องเที่ยวที่มีใจรักการท่องเที่ยวเดินทางอย่างมากแต่ไม่สนใจการท่องเที่ยวในระหว่างวันหยุดสุดสัปดาห์หรือการใช้เวลากับการเล่นกีฬา แต่จะชอบการเดินทางที่ใช้ระยะเวลาไม่นานมากนัก

Cohen (1979) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1). นักท่องเที่ยวแบบนันทนาการ (Recreational Tourists) เป็นนักท่องเที่ยวซึ่ง

เน้นความสำคัญในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการนันทนาการหรือการพักผ่อนทางร่างกาย

2). นักท่องเที่ยวแบบปลุกตัวหาความเพลิดเพลิน (The Diversionary Tourists) เป็น

นักท่องเที่ยวที่พยายามทางแนวทางเพื่อลืมความจำในชีวิตประจำวัน

3). นักท่องเที่ยวมุ่งหาประสบการณ์ (The Experiential Tourists) เป็นนักท่องเที่ยว

ที่เดินทางเพื่อแสวงหาประสบการณ์ที่แท้จริง นักท่องเที่ยวประเภทนี้สนใจศึกษาและได้รับ

ประสบการณ์ที่แท้จริงของแหล่งท่องเที่ยวที่ได้ไปสัมผัส ตัวอย่างเช่น เมื่อเดินทางไปประเทศสเปน ก็ต้องการสัมผัสวิถีชีวิตของผู้นั้นท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมต่างๆ ที่แท้จริงเป็นของสเปน

4). นักท่องเที่ยวแบบชอบทดลอง (The Experimental Tourists) มีลักษณะที่เห็น

เด่นชัดคือ ชอบติดต่อกับพูดคุยกับคนท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจในชีวิตความเป็นอยู่ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของคนท้องถิ่น

5). นักท่องเที่ยวที่ใช้ชีวิตแบบคนท้องถิ่น (The Existential Tourists) นักท่องเที่ยว

ประเภทนี้ต้องการฝังตัวเองหรือใช้ชีวิตภายใต้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตเดียวกับคนท้องถิ่น นักท่องเที่ยวประเภทนี้จะใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวนั้นเป็นเวลานาน ตัวอย่างเช่น นักท่องเที่ยวที่มาใช้เวลาอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งในประเทศไทย เช่น พัทยาหรือเชียงใหม่ และพยายามใช้ชีวิตเช่นเดียวกับคนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตัว การรับประทานอาหาร การพยายามพูดภาษาท้องถิ่น เป็นต้น

สำนักงานเศรษฐกิจศึกษา Westvlaams (1986, อ้างจาก Swarbrook และ Horner 1999) ได้เสนอรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

1). นักท่องเที่ยวประเภทหลงใหลในทะเล (Active sea lovers)

2). นักท่องเที่ยวประเภทชอบผูกมิตร (Contact-minded holiday makers) มีจิตใจ

ชอบติดต่อพบปะกับผู้อื่น แสวงหามิตรใหม่ โดยเฉพาะที่เป็นคนท้องถิ่น

3). นักท่องเที่ยวประเภทชอบชมธรรมชาติ (Nature Viewers) ชอบความงดงาม

ของภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยว

4). นักท่องเที่ยวประเภทแสวงหาการพักผ่อน (Rest-seekers) ใช้เวลาไปกับการ

นอนพักผ่อนหย่อนใจมากกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆ

5).นักค้นหา (Discovers) ชอบกิจกรรมประเภทผจญภัยและชอบแสวงหามิตร

6).นักท่องเที่ยวแบบเดินทางพร้อมครอบครัว (Family-orientated) เป็น

นักท่องเที่ยวที่หลงใหลในแสงแดดและทะเล และชอบเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเป็นครอบครัว

7).นักท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม (Traditionalists) ชอบเดินทางท่องเที่ยวที่

เน้นความปลอดภัยและไม่เสี่ยงภัย

5.ทฤษฎีการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

กลุ่มจังหวัดภาคฝั่งอันดามัน (2556) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศตั้งอยู่บนแนวคิดที่เน้นความสำคัญของการผสมผสานจุดมุ่งหมายของการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเข้ากับการปรับตัวของชุมชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญกับมิติของการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนาอย่างยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศไม่ควรมีสูตรสำเร็จรูปแบบที่ตายตัวหรือเป็นนโยบายที่มีมาตรฐานแนวเดียวและใช้กับทุกแห่งในทางตรงกันข้าม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศควรเป็นส่วนหนึ่งของทางเลือกในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในหลายมิติ เช่น เศรษฐกิจของชุมชน การจัดการทรัพยากรของชุมชน ทางเลือกในการประกอบอาชีพ รวมทั้งการสร้างเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริงในชุมชนท้องถิ่น

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีหลักการดังนี้

1.เป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำให้สภาพแวดล้อมเกิดความเสื่อมโทรม

2.ก่อให้เกิดประโยชน์ระยะยาวต่อทรัพยากรชุมชนในท้องถิ่นและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยรายได้ส่วนหนึ่งควรย้อนกลับไปสู่การอนุรักษ์

3.จัดประสบการณ์ให้การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สภาพสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยว โดยควรสนับสนุนให้นักท่องเที่ยวมีความรับผิดชอบทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมของตนเองต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และ วัฒนธรรมในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

4.การสร้างหรือการจัดการใดๆ ควรยอมรับข้อจำกัดที่ดำรงอยู่ของสภาพแหล่งท่องเที่ยว หากต้องมีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงควรเป็นไปเพื่อพัฒนาทัศนียภาพของท้องถิ่น

5.การท่องเที่ยวควรมุ่งเพื่อนสนับสนุนเศรษฐกิจและกิจกรรมต่างๆในท้องถิ่นควรให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนา ทั้งการวางแผนตัดสินใจ ดำเนินการและการควบคุม มิใช่ปล่อยให้พวกเขาเป็นเพียงเป้าหมายของการท่องเที่ยว และยอมให้บุคคลภายนอกมาคิดและตัดสินใจเพียงฝ่ายเดียว เพราะทิศทางการไม่เป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

6.ควรมีการจัดทำธุรกิจที่ถูกต้อง เหมาะสม มีมัคคุเทศก์ที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวอย่างแท้จริง

7. มีกรจัดการและควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้อยู่ในระดับเหมาะสมและไม่เกินขีดความสามารถที่ชุมชนในท้องถิ่นและระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวจะรองรับได้

6. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวสามารถแบ่งได้ 2 ปัจจัยหลัก คือ

6.1 ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวสามารถแบ่งเป็น 7 ปัจจัยได้แก่

6.1.1 ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources) เป็นสิ่งดึงดูดใจให้ผู้คนเดินทางมาเยือนท้องถิ่นนั้นๆ มีทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น และงานประเพณีต่างๆ

6.1.2 ความปลอดภัย (Security) โดยนักท่องเที่ยวจะคำนึงถึงความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินเป็นประการสำคัญ มาตรการการรักษาความปลอดภัยจึงต้องมีประสิทธิภาพ

6.1.3 โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructures) โดยปกติแล้วรัฐจะเป็นผู้ลงทุน เช่น ถนน สนามบิน สถานีรถไฟ ไฟฟ้า ระบบการสื่อสาร ฯลฯ

6.1.4 สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) เช่น การคมนาคม พืชการเข้า-ออกเมือง

6.1.5 สินค้าของที่ระลึก (Souvenirs) ต้องมีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา การส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้าให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

6.1.6 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยว

6.1.7 ภาพลักษณ์ (Images) เป็นตัวกำหนดคณุนักท่องเที่ยว เช่น หากประเทศใดมีภาพลักษณ์ เป็นดินแดนแห่งความฝันของผู้ชาย นักท่องเที่ยวที่สนใจก็จะเป็นกลุ่มชายรักสนุก

6.2 ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยวสามารถแบ่งเป็น 4 ปัจจัยได้แก่

6.2.1 สภาวะเศรษฐกิจและการเมืองของโลก การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและสภาพความมั่นคงทางการเมือง จะเป็นตัวกระตุ้นกระแสการเดินทางให้ขยายตัวอย่างกว้างขวาง

6.2.2 ความนิยมในการท่องเที่ยว ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเมืองคัมภีร์ประกอบหลายประการที่ช่วยให้รายได้ของครอบครัวสูงขึ้น ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวลดต่ำลง ทำให้ผู้ที่รักการเดินทางท่องเที่ยวสามารถจัดการรายได้เพื่อการท่องเที่ยวได้ดีขึ้น

6.2.3 การขยายตัวทางคมนาคม การคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และประหยัด

6.2.4 การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแข่งขัน ทั้งด้านการตลาดและการวางแผนการท่องเที่ยว (ครุจิตรา นุช รักสัจจา, 2554: ไม่ปรากฏเลขหน้า).

7. ทฤษฎีแรงจูงใจ

Organization Designation(2553) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้พนักงานที่เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ นักจิตวิทยาเชื่อว่า เกิดจากสภาวะภายในที่เรียกว่า แรงจูงใจ คือ สิ่งที่ควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ อันเกิดจากความต้องการพลังกดดัน หรือ ความปรารถนา ที่จะพยายามดิ้นรนเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเกิดมาตามธรรมชาติหรือจากการเรียนรู้ก็ได้โดยทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ

ทฤษฎีแรงจูงใจของอับราฮัม มาสโลว์กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง ความต้องการเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความต้อการ ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความต้องการขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้น ดังนี้

1.ความต้องการทางด้านร่างกาย (physiological needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด เช่น อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

2.ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (security or safety needs) เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางร่างกายได้แล้ว มนุษย์ก็จะเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้นต่อไป เช่น ความต้องการปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความต้องการความมั่นคงในชีวิตและหน้าที่การงาน

3.ความต้องการผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม)(affiliation or acceptance needs) เป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น ความต้องการให้และได้รับซึ่งความรัก ความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการรับการยอมรับ การต้องการได้รับความชื่นชมจากผู้อื่น เป็นต้น

4.ความต้องการการยกย่อง (esteem needs) หรือ ความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นความต้องการการได้รับการยกย่อง นับถือ และสถานะจากสังคม เช่น ความต้องการได้รับความเคารพนับถือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถ เป็นต้น

5.ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (self-actualiation) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล เช่น ความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ ความต้องการทำทุกอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น

8. ดานัง

ดานังมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า ด่าหนัง เป็นเมืองท่าสำคัญของเวียดนามกลางตอนใต้ ตั้งอยู่ริมชายฝั่งทะเลจีนใต้ จัดเป็น 1 ใน 5 เขตการปกครองส่วนท้องถิ่นในเวียดนามทิศเหนือติดกับเมืองเว้ซัง เป็นเมืองหลวงเก่าของเวียดนาม ทิศตะวันตกและทิศใต้ติดกับจังหวัดกว๋างนาม ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้ ตั้งอยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางใต้ 764 กิโลเมตร และห่างจากโฮจิมินห์ซิตี้ไปทางเหนือ 964

กิโลเมตร ปี พ.ศ. 2390 เรือรบฝรั่งเศสได้ระดมยิงโจมตีเมืองดานังเพื่อตอบโต้ที่กลุ่มมิชชันนารีคาทอลิก ถูกประหารชีวิต

เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2401 กองทหารฝรั่งเศสยกพลขึ้นบกที่ดานัง ตามพระบัญชาของพระเจ้านโปเลียนที่ 3 เพื่อประกาศพื้นที่นี้เป็นอาณานิคมภายใต้อาณัติของฝรั่งเศส และถูกเปลี่ยนชื่อเป็นชื่อภาษาฝรั่งเศสว่า ตูราน (Tourane) ขณะนั้นถือว่าเป็น 1 ใน 5 เมืองสำคัญบนคาบสมุทรอินโดจีนในระหว่างสงครามเวียดนาม เมืองนี้เป็นที่ตั้งฐานทัพอากาศหลักของกองทัพสหรัฐอเมริกา ครั้งนั้นจำนวนประชากรในเมืองได้เพิ่มสูงขึ้นมากกว่า 1 ล้านคน โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ลี้ภัยสงคราม

ก่อนปี พ.ศ. 2540 ดานังยังเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดกว๋างนาม-ดานัง จนกระทั่งวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2540 ดานังได้ถูกแยกออกจากจังหวัดกว๋างนาม และเป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งที่ 4 ของเวียดนาม

8.1 ภูมิศาสตร์

ดานังตั้งอยู่ที่ตำแหน่งละติจูดที่ 15°55' ถึง 16°14' องศา เหนือ และลองจิจูดที่ 107°18' ถึง 108°20' องศาตะวันออก ทิศเหนือติดกับเมืองเว้ ซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าของเวียดนาม ทิศตะวันตกและทิศใต้ติดกับจังหวัดกว๋างนาม ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้ ตั้งอยู่ห่างจากกรุงฮานอยไปทางใต้ 764 กิโลเมตร และห่างจากโฮจิมินห์ซิตี๋ไปทางเหนือ 964 กิโลเมตร

8.2 ภูมิอากาศ

เฉลี่ยทั้งปีอยู่ที่ 26 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดคือ ในช่วงเดือน มิถุนายน ถึง สิงหาคม อยู่ที่ 28-30 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด คือ ในช่วงเดือน ธันวาคม ถึง กุมภาพันธ์ อยู่ที่ 18-23 องศาเซลเซียส มีฝนตกค่อนข้างหนักในช่วงเดือน ตุลาคม ถึง พฤศจิกายน

8.3 ประชากร

ในปี 2550 ดานัง (Da Nang) มีประชากร 7.2 แสนคนและเพิ่มขึ้นจากเดิมเรื่อยๆจนในปี 2559 มีจำนวนประชากรถึง 1,048,860 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.95 เมื่อเทียบกับปี 2558 มีประชากรประชากร 8.1 แสนคน

8.4 เศรษฐกิจ

จุดเด่นของ “นครดานัง” (Da Nang) เมืองท่าที่สำคัญของเวียดนามกลางตอนใต้ ยังคงเป็นสัญลักษณ์ของเมืองอุตสาหกรรมและบริการ เป็นเมืองที่มีบทบาททางเศรษฐกิจของเวียดนาม โดย 20 ปีที่ผ่านมา GDP ของนครดานังเฉลี่ยอยู่ที่ 2.2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ราว 77,781 ล้านบาท) ระหว่างปี 2540-2558 คิดเป็นการเติบโต 10.47% ต่อปี ขณะที่ปี 2559 มีรายได้ประมาณ 2.4 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ราว 84,852 ล้านบาท) สืบเนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรมและภาคบริการที่สูงถึง 97% นอกจากนี้ ห้างร้านขนาดใหญ่ โรงแรมที่พักประเภทต่าง ๆ สถานบันเทิง ร้านอาหารทุกระดับ ยังมีแนวโน้มโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในเกือบทุกย่านของนครดานัง รองรับนักท่องเที่ยวซึ่งเสี่ยงของนครดานังที่มีชายฝั่งสวยงามประกอบกับทำเลที่ตั้ง ทำให้ที่นี่ถูกวางให้เป็นเมืองท่าสำคัญในการขนถ่ายสินค้าออกสู่ทะเลจีนใต้ตามนโยบาย เส้นทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ผลักดันเป็นประตูการค้า (Transshipment Hub) ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเลของเวียดนามตอนกลางภายในปี 2563 ซึ่งขณะนี้ นครดานังกำลังเดินหน้าสร้างท่าเรือ Lien Chieu เพื่อเป็นท่าเรือขนส่งสินค้า และปรับท่าเรือสินค้า Tien Sa ให้เป็นท่าเรือรองรับเรือสำราญจากต่างประเทศ เพื่อเสริมมิติตลาดท่องเที่ยวให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้น(หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, 2560: ไม่ปรากฏเลขหน้า).

8.5 นโยบายการค้า

นโยบายเศรษฐกิจการค้าของเวียดนามเป็นระบบเศรษฐกิจการตลาดแบบนิยม เพื่อก้าวสู่ความเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและทันสมัยภายในปี 2563 เวียดนามมีการปรับตัวให้เข้ากับระบบเศรษฐกิจแบบเสรีของโลก ทำให้เศรษฐกิจของเวียดนามมีการเจริญเติบโตและมีรูปแบบที่เป็นสากลอย่างมาก การเข้าเป็นสมาชิกของ WTO ทำให้เวียดนามต้องมีการปรับปรุงกฎระเบียบ กฎหมาย ตลอดจนกลไกภาครัฐ เพื่อเปิดตลาดสินค้า ภาคบริการและการลงทุนในประเทศให้กับประเทศสมาชิก WTO มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ ในปี 2550-2553 มูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากมูลค่าการส่งออกและนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ในปี 2553 มีอัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าสูงถึง ร้อยละ 23.5 และการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสูงถึงร้อยละ 26.4 ในขณะที่การขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าอยู่ในระดับร้อยละ 21.2 เช่นกัน

9.แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของดานัง

ชื่อเสียงของนครดานังที่มีชายฝั่งสวยงามประกออบกับทำเลที่ตั้ง ทำให้ที่นี่ถูกวางให้เป็นเมืองท่าสำคัญในการขนถ่ายสินค้าออกสู่ทะเลจีนใต้ตามนโยบาย เส้นทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก (East-West Economic Corridor: EWEC) ผลักดันเป็นประตูการค้า (Transshipment Hub) ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเลของเวียดนามตอนกลางภายในปี 2563 ซึ่งขณะนี้ นครดานังกำลังเดินหน้าสร้างท่าเรือ Lien Chieu เพื่อเป็นท่าเรือขนส่งสินค้า และปรับท่าเรือสินค้า Tien Sa ให้เป็นท่าเรือรองรับเรือสำราญจากต่างประเทศ เพื่อเสริมมิติตลาดท่องเที่ยวให้มีความเป็นสากลมากยิ่งขึ้นจึงทำให้นักท่องเที่ยวยิ่งให้ความสนใจ ที่จะเดินทางมายังดานัง ไม่น้อยไปกว่าเมืองอื่นๆ เนื่องจากมีสนามบินและท่าเรือที่สะดวกสบายเป็นอย่างมาก

พิพิธภัณฑ์ประติมากรรมของจาม (Museum of Cham Sculpture) ตั้งอยู่ใจกลางเมืองดานัง สถานที่ที่รวบรวมศิลปวัตถุและเทวรูปต่างๆทางศาสนาฮินดู ในศิลปะของชนเผ่าจามที่เก่าแก่จากศตวรรษที่ 14 – 15 รวมเอาความเป็นมาของชนชาติจามที่รุ่งเรืองมาก่อนอาณาจักรใดๆ ในภูมิภาคนี้ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในรูปของประติมากรรมที่แกะสลักจากหินและสำริดกว่า 300 ชิ้น อาคารพิพิธภัณฑ์ก่อสร้างขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1915 และขยายพื้นที่เพิ่มเติมในปี ค.ศ. 1939 โดยสถาบันการศึกษาโลกตะวันออกของฝรั่งเศส นิทรรศการถูกจัดแสดงไว้ตามห้องต่างๆ ที่สะท้อนถึงยุคสมัยทั้ง 4 ยุคตามแหล่งกำเนิดของอารยธรรม ได้แก่ หมี่เซิน ตราเกียดดงเคื่อง และทาพเมิม ส่วนชั้นบนของพิพิธภัณฑ์มีการแสดงภาพที่เล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์ความเป็น มาของชาวจามไว้อย่างน่าสนใจ ที่นี่จึงเป็นแหล่งรวมศิลปะจามที่ใหญ่ที่สุดในโลก ถัดมาด้านนอกมีระเบียบงที่สามารถชมวิวิวทัศน์

รูปที่1 พิพิธภัณฑ์ประติมากรรมของจาม (Museum of Cham Sculpture)

ที่มา <http://www.vntoyou.com/danang.html>

แม่น้ำห่าน (Han River) ภายหลังที่แม่น้ำทูโบนในเมืองท่าเก่าอย่างฮอยอันเริ่มต้นเงิน เนื่องจากแม่น้ำหลายสายเปลี่ยนเส้นทาง เรือขนส่งสินค้าจากต่างแดนไม่สามารถเข้ามาเทียบท่าได้ เมืองดานังจึง

ถูกสร้างขึ้นมาเป็นเมืองท่าแทนที่ฮอยอัน เพราะด้วยลักษณะภูมิประเทศของดานังที่มีแม่น้ำหานไหลผ่านใจกลางเมือง สะดวกต่อการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ แต่แม่น้ำหานก็ไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงสายน้ำเศรษฐกิจที่น่าพาความเจริญมา ผู้เวียดนามกลาง ทว่าแม่น้ำสายนี้ยังมีความสวยงามของทัศนียภาพที่ผสมผสานระหว่างเมืองท่าที่ คึกคักและธรรมชาติที่สวยงามของขุนเขาใหญ่ได้อย่างลงตัว หากคุณมาเยือนเมืองท่าดานังก็ควรหาเวลามาเดินเล่นที่ถนนเลียบบแม่น้ำหาน เพราะตั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมือง เดินทางมาสะดวก มีทางเลียบบแม่น้ำที่ตกแต่งสวยงามด้วยสวนหย่อมสีเขียว วิถีทัศน์ที่สวยงามน่าชมตั้งแต่ นอกจากนี้ยังมีเรือคินเนอร์ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวอยู่บริเวณตรงข้ามกับพิพิธภัณฑ์ประติมากรรมจาม โดยระหว่างล่องเรือคุณจะได้ลิ้มรสอาหารเวียดนามไปพร้อมกับชมความสวยงามของ แสงสีในยามค่ำคืน นับเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์ที่น่าประทับใจ

รูปที่ 2 แม่น้ำหาน (Han River)

ที่มา vietnamtourtravel.blogspot.com/2014/02/hanriver.html

โบสถ์คริสต์ (Danang Cathedral) ใจกลางเมืองดานัง ติดกับถนนตรันฟู เยื้องกับโรงแรมแบมบูกริน เป็นสถานที่สะท้อนถึงจุดเริ่มต้นของศาสนาคริสต์ในประเทศเวียดนาม ซึ่งเริ่มจากมิชชันนารีตะวันตกพวกแรกได้เดินทางเข้ามาทางอ่าวตังเกี๋ยทางภาคเหนือของเวียดนามในปี ค.ศ.1533 และเผยแผ่เข้าสู่เวียดนามกลางอย่างถาวรเมื่อปี ค.ศ. 1615 โดยคณะมิชชันนารีโปรตุเกส โบสถ์แห่งนี้สร้างขึ้นในปี ค.ศ.1923 สมัยตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส จุดเด่นของโบสถ์ดานังแห่งนี้คือตึกสไตล์กอทิกสีชมพู ที่สร้างขึ้นให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศของดานัง ภายนอกตกแต่งอย่างสวยงามด้วยลวดลายอันประณีต ถัดเข้าด้านในเป็นห้องโถงอันกว้างขวาง ตกแต่งด้วยกระจกสีอันสวยงาม ชาวเมืองจะเดินทางมาที่โบสถ์แห่งนี้ในตอนเช้าและตอนเย็นของทุกวัน โดยเฉพาะวันอาทิตย์จะคลาคล่ำไปด้วยจักรยาน

ยตร์ของชาวเมืองที่เดินทางมาเข้า โบสถ์ นับเป็นศูนย์รวมของชาวคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกที่เหนียวแน่นอีกแห่งหนึ่งของเวียดนาม

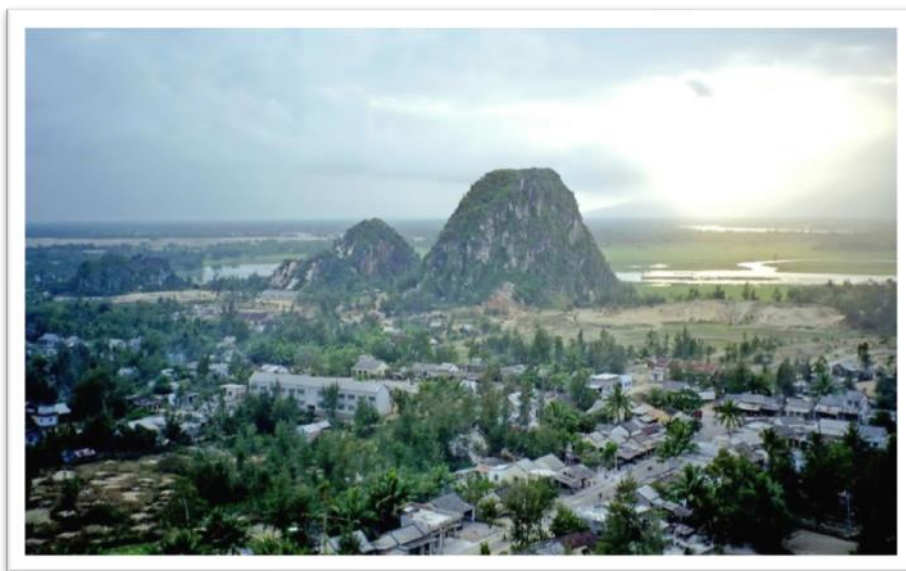

รูปที่3 โบสถ์คริสต์ (Danang Cathedral)

ที่มา <http://shopzeza.com>

วัด กาวใต้ เป็นวัดที่แตกต่างจากวัดทั่วไปของแต่ละศาสนา ด้วยสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานกันระหว่างความศรัทธากับวัฒนธรรมอันหลากหลาย เห็นได้จากการตกแต่งผนังโบสถ์ด้วยรูปปูนปั้นของพระเยซู ขงจื้อ พระพุทธเจ้า พระพรหม พระศิวะ และพระวิษณุ ภายในจะมีสัญลักษณ์ที่สำคัญที่สุดของลัทธินี้ คือ ลูกกลมที่ทำจากกระดาษระบายสีเป็นรูปดวงตาที่มีรัศมีของดวงอาทิตย์ล้อมรอบ วางอยู่ตรงกลางแท่นบูชา รอบๆ มีพระพุทธรูป ขงจื้อ เล่าจื้อ นักบุญ และเทพเจ้าทั้งหลายประดิษฐานอยู่ ตามหลักการของลัทธินี้ที่พยายามนำเอาความศรัทธาทั้งหมดที่มีอยู่ในเวียดนาม มาอยู่ภายใต้ผู้สร้างสูงสุดเพียงหนึ่งเดียว คือ กาวใต้ โดยเริ่มจาก 3 ศาสนาหลักก่อน คือ พุทธ เต๋า ขงจื้อ แต่ต่อขยายไปถึงศาสนาคริสต์ อิสลาม และลัทธิตามความเชื่ออื่นๆ

ที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองดานัง ประกอบด้วยเนินเขาน้อยใหญ่ 5 ลูกชาวเวียดนามจึงเรียกภูเขาหินอ่อนนี้ว่า ภูเขาแห่ง ห้าจุดทั้งห้าอดีตภูเขาเหล่านี้เคยเป็นกลุ่มของเกาะนอกชายฝั่ง 5 เกาะแต่เนื่องมาจากการตกตะกอนปีแล้วปีเล่าทำให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของแผ่นดินใหญ่ภายในภูเขามิแท่นบูชาของพระพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ และเทพเจ้าองค์อื่นๆตามความเชื่อของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในแถบนั้น ภูเขาที่มีชื่อเสียงที่สุดคือ ถ้วยเซิน ซึ่งในอดีตชาวเมืองจามเคยใช้เป็นที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาปัจจุบัน ถ้ำแห่งนี้ยังคงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ศาสนาอยู่เช่นเดิม สำหรับจุดน่าสนใจในการเที่ยวชมภูเขาหินอ่อนแห่งนี้เริ่มตั้งแต่บริเวณทาง ขึ้นที่มีร้านค้าที่แกะสลักหินอ่อนเป็นลวดลายต่างๆให้เลือกซื้อเลือกชมจากนั้นผ่านบันไดทางขึ้นค่อนข้างชันมายังลานด้านบน มีทางเดินต่อไปยังจุดชมวิวที่สามารถมองเห็นเมืองดานังท่ามกลางขุนเขาบริวารน้อยใหญ่ได้อย่างสวยงามตลอดจนถ้ำที่คูถึกลับหลายแห่งจากลับแนะนำให้เดินลงอีกด้านหนึ่งเพราะ เป็นเส้นทางที่จะพาคุณไปสู่จุดชมวิวที่มองเห็นพื้นน้ำสีฟ้าครามของท้องทะเล ดานังได้กว้างไกลสุดสายตาแล้วเจดีย์ทรงเก๋ที่มีความสำคัญภายในภูเขาหินอ่อนอันเป็นจุดสุดท้ายของการเที่ยวชม

รูปที่ 6 ภูเขาหินอ่อน(Marble Mountains)

ที่มา <http://www.vietnamtraveltips.net/2015/11/marble-mountains.html>

มีความสูง 1,467 เมตร อยู่ห่างจากเมืองดานัง 25 กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ บานาฮิลล์เปรียบเป็นปอดของภาคกลาง อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี อยู่ที่ 20-25 องศา เป็น สถานที่ ที่มีถึง ลีฤดู ในหนึ่งวัน บานาฮิลล์เป็นที่ตากอากาศที่ดีที่สุดใเวียดนามกลาง (ภาคเหนือคือซาปา และภาคใต้คือ

คาลัท) ได้ค้นพบในสมัยที่ฝรั่งเศสเข้ามาปกครองเวียดนาม ได้มีการสร้างถนนอ้อมขึ้นไปบนภูเขา สร้างที่พักโรงแรม สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อใช้เป็นสถานที่พักผ่อนในระหว่างการรบ ปัจจุบันได้มีการสร้างกระเช้าไฟฟ้า เพื่ออำนวยความสะดวกและประหยัดเวลาในการเดินทาง รวมทั้งชมวิว เมืองดานัง ชมความสวยงามของน้ำตก Toc Tien และถ้ำธาร Suoi no (ในฝัน) ชมวัดลินห์อิ่ง(วัดพระใหญ่บนเขาบานา)นมัสการพระพุทธรูปปูนขาวสูง 27 เมตร กระเช้าไฟฟ้าแห่งนี้สร้างขึ้นในปี 2007 และได้รับการบันทึกจาก guinness world ว่าเป็นกระเช้าที่ยาวที่สุดในโลกเมื่อ วันที่ 25 มีนาคม ปี 2009 โดยมีความยาว 5,042 เมตร นอกจากนี้ ยังมีสวนสนุกพร้อมเครื่องเล่นมากมาย บนยอดเขาบานาแห่งนี้

รูปที่ 7 บานาฮิลล์

ที่มา <http://www.vntoyou.com/danang.html>

ตั้งอยู่เกาะเซินตรา เป็นวัดที่ใหญ่ที่สุดของเมืองดานัง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่รวบรวมความเชื่อ ความศรัทธาของชาติทั้งห้าและจิตใจของผู้คนอยู่ในที่นี้ ภายในวิหารใหญ่ของวัด เป็นสถานที่บูชา เจ้าแม่กวนอิมและเทพองค์ต่างๆตามความเชื่อของชาวบ้านแถบนี้ นอกจากนี้ยังมีรูปปั้นปูนขาวเจ้าแม่กวนอิม ซึ่งมีความสูงถึง 67 เมตร ตั้งอยู่บนฐานดอกบัว กว้าง 35 เมตร ยื่นหันหลังให้ภูเขาและหันหน้าออกทะเล คอยปกป้องคุ้มครองชาวประมงที่ออกไปหาปลาในอ่าวฮาลอง บัง วัดแห่งนี้นอกจากเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านมากราบไหว้บูชาและขอพรแล้ว ยังเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม เป็นอีกหนึ่งจุดชมวิวยอดนิยมของเมืองดานัง

รูปที่ 8 วัดลินห้ออิง

ที่มา <http://airasiagotravelreview.com/travel-experience/5215>

อุโมงค์ไฮเวินเป็นอุโมงค์ที่เจาะผ่านภูเขาเพื่อเข้าสู่เมืองดานัง ยาว 6,280 เมตร สร้างโดยการกู้เงินดอกเบี้ยต่ำ จากญี่ปุ่น โดยรัฐบาล ญี่ปุ่นส่งผู้เชี่ยวชาญมาช่วยในการก่อสร้าง เป็นอุโมงค์ขุดเจาะ อุโมงค์หนึ่ง สำหรับรถไฟ อีก หนึ่งอุโมงค์สำหรับรถยนต์ ห้ามไม่ให้ รถจักรยานหรือ มอเตอร์ไซด์ อุโมงค์นี้ช่วยประหยัดเวลา ในการเดินทางได้มากกว่า หนึ่งชั่วโมง เพราะถ้าไม่วิ่งผ่านอุโมงค์นี้ ต้องวิ่งขึ้นเขา ในระยะทางกว่า ยี่สิบเอ็ดกิโลเมตร

รูปที่ 9 อุโมงค์ไฮเวิน

ที่มา <http://www.mukdahantravel.net/aticle0Blank.html>

10.งานและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุทศธา กำภูพงษ์ (2550) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาแนวทางพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า ทรัพยากรการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีประเภทแหล่งท่องเที่ยวจำนวนใกล้เคียงกัน คือ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ภูมิภาคคันโตเป็นภูมิภาคเป็นภูมิภาคที่มีแหล่งท่องเที่ยวกระจายตัวอยู่ร้อยละ 60 เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงโตเกียว รองลงมาคือ ภูมิภาคคันไซมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ร้อยละ 30.76 สำหรับภูมิภาคอื่น ๆ มีแหล่งท่องเที่ยวด้านต่างๆพอกัน และปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวญี่ปุ่นคือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว การประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นและการคมนาคมขนส่ง

สุริยงค์ เจริญสกุลวัฒนา (2551) ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์และข้อมูลท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง” ผลการศึกษาพบว่า แหล่งท่องเที่ยวของกรุงปักกิ่งประเภทศิลปวัฒนธรรมมี 12 แห่ง รองลงมาคือแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์มี 8 แห่ง และสุดท้ายคือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมี 4 แห่ง โดยแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยวมากที่สุด

กุลรัตน์ เฉลียววิจิตรกุล (2551) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง “การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวกรุงโตเกียวและบริเวณใกล้เคียง” ผลการศึกษาพบว่า ในกรุงโตเกียวและบริเวณใกล้เคียงมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติคนเกาหลีที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวเกาหลีที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งเพศชายและเพศหญิงมีจำนวนไม่แตกต่างกัน ช่วงอายุที่เดินทางมาท่องเที่ยวมากที่สุดคือ อายุ 25-54 ปี เนื่องจากวัยนี้เป็นวัยที่มีความสามารถในการท่องเที่ยวมากที่สุดและวัตถุประสงค์ของชาวเกาหลีที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย คือเพื่อการพักผ่อนประมาณร้อยละ 90 แหล่งท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางไปเที่ยว คือกรุงเทพมหานคร พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่ การวิเคราะห์พบว่าหลังปี ค.ศ.2006 นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีมีแนวโน้มจะมาท่องเที่ยวประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดาลัด แสงอรุณ (2551) ได้เขียนสารนิพนธ์เรื่อง การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสอกลไกโด โดยวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ปัจจัยที่ส่งเสริมการขายต่อของแหล่งท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาและวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสอกลไกโด โดยวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวต่างๆที่สำคัญในจังหวัดสอกลไกโด เทศกาล รวมไปถึงกิจกรรมต่างๆในเกาะสอกลไกโด และปัจจัยที่ส่งเสริมการขายต่อของการท่องเที่ยว โดยสรุปผลการศึกษา ได้ว่า สอกลไกโด เป็นการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่เน้นไปทางด้านของการตากอากาศและพักผ่อนหย่อนใจ ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวจังหวัดสอกลไกโดได้เปรียบในการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเกาะ มีทะเลล้อมรอบและมีพื้นที่ภูเขาและป่าไม้อยู่มากสลับกับพื้นที่ราบ ส่งผลให้สอกลไกโดมีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย กระจายตัวอยู่ทั้งเกาะ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

วาทิต อธิศิริเวทย์ (2551) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถาม จากจำนวนนักท่องเที่ยว 400 ราย ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและเพศชายใกล้เคียงกัน มีอายุระหว่าง 15-29 ปี มีสถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มเชื้อชาติชาวเอเชีย เป็นกลุ่มนักเรียนและเด็ก มีรายได้ต่อปีตั้งแต่ US\$20,001 ถึง US\$30,000 ส่วนใหญ่เดินทางมาประเทศไทยเป็นครั้งแรกก็รู้จักประเทศไทยจากสื่อบุคคล วัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตไทยเป็นปัจจัยดึงดูดที่ทำให้เดินทางมาเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อน จัดการเดินทางด้วยตนเอง ชอบเดินทางมากับเพื่อนพำนักในประเทศ 8-14 วัน ทำกิจกรรมท่องเที่ยวชมทัศนียภาพ สนใจไปเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ค่าใช้จ่ายที่ใช้มากที่สุดระหว่างการท่องเที่ยว คือ ค่าเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวกับค่าที่พักแรม ความรู้สึกที่ได้ในการท่องเที่ยว ในครั้งนี้ คือ ดีกว่าที่คิดไว้ และต้องการกลับมาเที่ยวอีก ปัญหาที่ได้รับระหว่างการท่องเที่ยว คือ ปัญหามลภาวะเป็นพิษ และข้อเสนอแนะที่คิดว่าประเทศไทยควรปรับปรุง คือ ความสะอาดมลภาวะเป็นพิษ และการรักษาธรรมชาติ

มัชฉา ซาตะสิงห์ (2552) ศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวของนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวสูงอายุชายญี่ปุ่นที่เดินทางมาท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย จำนวนถึงร้อยละ 100 ของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นที่ทำการสำรวจทั้งหมด ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นที่ได้ทำการสำรวจในเหตุผลในการเลือกประเทศไทยในการพำนักระยะยาว เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีค่าครองชีพไม่สูงและอากาศดีและคนไทยเป็นคนอัธยาศัยดี มีจำนวนร้อยละ 38 ของนักท่องเที่ยวที่ทำการสำรวจทั้งหมด การเดินทางมาท่องเที่ยวระยะยาวในประเทศไทยนั้นถือว่ามีความคุ้มค่าและมีความปลอดภัยสำหรับผู้สูงอายุชาวญี่ปุ่นจำนวนมากจึงเลือกประเทศไทย ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ภายใต้การสนับสนุนจากทางรัฐบาลของทั้งสองประเทศ

สุญาณี พลอยนุช (2554) ศึกษาเรื่อง “รูปแบบธุรกิจนำเที่ยวของทัวร์ไทยในตลาดท่องเที่ยวเกาหลีใต้” ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบธุรกิจนำเที่ยวของทัวร์ไทยในตลาดการท่องเที่ยวเกาหลีใต้ จะมีความเกี่ยวเนื่องมาจากปัจจัยทางศาสตร์เป็นสำคัญ เนื่องจากประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่มีฤดูกาลแตกต่างกัน โดยมีฤดูทั้งสี่ฤดูที่มีความแตกต่างกัน สถานที่ที่จะมีความสวยงามตามฤดูกาลจะมีความโดดเด่นไปตามแต่ละสภาพภูมิอากาศ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวเนื่องกัน ทำให้สถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละฤดูมีความสวยงามที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลให้บริษัทธุรกิจนำเที่ยวต่างๆ มีโปรแกรมการท่องเที่ยวไปสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศเกาหลีแตกต่างกันไปตามฤดูกาล ซึ่งจำแนกรูปแบบของธุรกิจนำเที่ยวได้เป็น 4 ช่วง ได้แก่ การท่องเที่ยวในช่วงฤดูใบไม้ผลิ , การท่องเที่ยวในช่วงฤดูร้อน , การท่องเที่ยวในช่วงฤดูใบไม้ร่วง การท่องเที่ยวในช่วงฤดูหนาว นอกจากนั้นยังนำข้อมูลจากธุรกิจนำเที่ยว มาจัดลำดับสถานที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยม จัดลำดับได้เป็น 5 ลำดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 เกาะนามิ อันดับที่ 2 ตลาด ทงแดมุน และ พระราชวังเคียงบก อันดับที่ 3 Ever Land อันดับที่ 4 Seoul Tower อันดับที่ 5 ตลาดเมียงดง

แสงเดือน รตินธร (2555) ศึกษาเรื่องปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยศึกษาจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร 400 ราย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามภาษาจีนและใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบไคสแควร์ สถิติการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 29,931 หยวนขึ้นไป พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นปัจจัยผลักดันการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ การมีประสบการณ์ในการมาเยือนประเทศไทยแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง วางแผนการเดินทางท่องเที่ยวทุกอย่างด้วยตนเองและเดินทางกับบริษัททัวร์ในระดับที่ใกล้เคียงกัน มีเพื่อนหรือญาติเป็นผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายสำหรับการท่องเที่ยวประมาณ 5,991-11,970 หยวน ค้นหาข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมีวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวคือเพื่อการพักผ่อนวันหยุด โดยต้องการไปแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในภาคตะวันออกและภาคใต้ เมื่อมาเยือนประเทศไทยส่วนปัจจัยดึงดูดที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทย คือ อาหารไทย วัฒนธรรมไทย ความงดงามของธรรมชาติ ทะเล และ ชายหาดที่สวยงามและความพร้อมของข้อมูล การท่องเที่ยวตามลำดับ โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ เห็นด้วย ระดับมาก จากการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีอายุระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน จะมีปัจจัยผลักดันในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวท่องเที่ยวในประเทศไทยต่างกันและยังพบว่านักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ต้องการจะมาเยือนประเทศไทยแตกต่างกันจะมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยดึงดูดในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

Vuuren และ Slabbert (2554) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปยังรีสอร์ทที่แอฟริกาใต้ โดยใช้แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูล พบว่าพฤติกรรมหลักในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวการพักผ่อนและผ่อนคลาย รองลงมาคือการเพิ่มคุณค่าการเรียนรู้ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสันทนาการ ค่านิยมส่วนตัวและประสบการณ์ทางสังคม

สาวิณี บางโรย (2557) ศึกษาเรื่องผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย โดยใช้แบบสอบถาม จากจำนวนนักท่องเที่ยว 120 รายและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ประกอบการ 12 ราย ในพื้นที่ศึกษากรุงเทพมหานครและจังหวัดชลบุรี ในช่วงเดือนมีนาคม 2558 พบว่าประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวจีนและได้ห้าวัน เป็นระยะเวลา 3 เดือน การทำการตลาดในประเทศที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของไทย ภายใต้แคมเปญ “ปีท่องเที่ยววิถีไทย 2558 หรือ 2015 Discover Thainess” โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นต้น นักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง วัยเรียนและวัยทำงาน มากับบริษัททัวร์ เที่ยว 4-7 วัน ชอบแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความพึงพอใจต่อการท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นอย่างมาก

ผลกระทบที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจช่วยให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ อีกทั้งเป็นส่วนสำคัญให้เกิดการจ้างงานพื้นที่ศึกษา

อมรรัตน์ ทองน้อย (2557) ได้เขียนสารนิพนธ์เรื่อง ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวกู่ยหลิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวของเมืองกู่ยหลิน ปัจจัยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองกู่ยหลินและแนวโน้มการท่องเที่ยวเมืองกู่ยหลินในอนาคต โดยสรุปผลการศึกษา ได้ว่า ปัจจัยด้านกายภาพและปัจจัยด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวมีผล นอกจากนี้ กู่ยหลินเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีจุดขายด้านกายภาพ รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศด้วย

อนึ่ง การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวดาลัดด้วยตนเองนั้นเป็นกรณีศึกษาที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนังด้วยตนเอง เพื่อที่จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้อื่นต่อไป

บทที่ 3

วิธีการศึกษาและดำเนินงาน

การศึกษาการท่องเที่ยวในดานัง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาร่องเที่ยวในดานังของนักท่องเที่ยวไทย ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การรวบรวมข้อมูลด้านทัศนคติของผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือเอกสารบทความงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องรวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าในอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในดานัง

1.2 การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีแจกแบบสอบถามออนไลน์ให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยคำถามเป็นคำถามปลายเปิดโดยใช้การสุ่มตัวอย่างจำนวน 100 ตัวอย่างซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561 ดังนี้

1.2.1 สร้างแบบสอบถามและทัศนคติของนักท่องเที่ยว

ชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวในดานัง โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบสอบถาม โดยจะสอบถามถึง อายุ, เพศ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้, ลักษณะการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ดานัง, ปัจจัยในการเดินทางไปท่องเที่ยวที่ดานังเป็นต้น โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวดานังด้วยตนเอง

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวดานังด้วยตนเอง

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อดานัง

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางไปท่องเที่ยวดานังด้วยตนเอง

โดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย(Sample Random Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะตามความต้องการของผู้วิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ดานัง จำนวนรวมทั้งสิ้น 100 คน

2. การจัดทำข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดโดยใช้จากการกรอกแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวที่เคยเดินทางไปที่ท่องเที่ยวที่ดำนัง แล้วนำมาจัดกระทำข้อมูลเพื่อแสดงความถี่ของข้อมูลและไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและมีระยะเวลาที่จำกัด ผู้ศึกษาได้ทำแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยใช้เวลา 30 วันเมื่อได้รับข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ร้อยละ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในรูปแบบตารางโดยมีการใช้สถิติดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเอง

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเอง

ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวไทยมีต่อดำนังโดยใช้เป็นมาตราส่วนประมาค่า (Rating scale) ระดับตามวิธีการของลิเคิร์ต (Licert)

ส่วนที่ 5 ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเองโดยใช้คำถามแบบปลายเปิด

คำถามที่ใช้เป็นที่เป็นมาตราส่วนประมาค่า (Rating scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับตามวิธีการของลิเคิร์ต (Licert) แบ่งระดับการประเมินดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลผลของความคิดเห็นพิจารณาจากค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981) มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลของการวิจัยและอภิปรายผล และนำเสนอแนะแนวทางเพื่อการวิจัยต่อไป

5. เครื่องมือ และการนำเสนอที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1)โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel
- 2)โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word
- 3)โปรแกรมแบบสอบถามออนไลน์ Google Chrome

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนั่งด้วยตัวเองจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวไทยที่เคยเดินทางไปดำนั่งด้วยตนเองจำนวน 100 ตัวอย่างตามผลการศึกษารวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวดำนั่งด้วยตนเอง
2. ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวดำนั่งด้วยตัวเอง
3. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวดำนั่งด้วยตัวเอง
4. ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อดำนั่ง
5. ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทางไปท่องเที่ยวดำนั่งด้วยตัวเอง

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวดำนั่งด้วยตัวเอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวดำนั่งจำนวน 100 คนสามารถสรุปข้อมูลได้ดังนี้

1.1 เพศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวดำนั่งด้วยตัวเองจากการศึกษาพบว่าจากผู้ตอบแบบสอบถาม 100 คนโดยรวมเป็นหญิง 74คน คิดเป็นร้อยละ 74 และเพศชาย 26 คิดเป็นร้อยละ 26 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงเพศของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปดำนั่งด้วยตัวเอง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	26	26
หญิง	74	74
รวม	100	100

1.2 อายุของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปดำนั่งด้วยตัวเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 70 คนคิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 16 อันดับ 3 อายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 7 อันดับ 4 อายุต่ำกว่า 20 ปีจำนวน 5 คนคิดเป็นร้อยละ 5 และสุดท้ายอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 2 แสดงอายุของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	5	5
21 ถึง 30 ปี	70	70
31 ถึง 40 ปี	16	16
41-50 ปี	2	2
50 ปีขึ้นไป	7	7
รวม	100	100

1.3 สถานะของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อันดับที่สองเป็นพนักงานทั่วไปจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 อันดับ 3 ทำธุรกิจส่วนตัวจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 อันดับ 4 เป็นข้าราชการจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 7 อันดับ 5 เป็นอื่นๆ (ล่าม 3 ฟรีแลนซ์ 1) จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 อันดับ 6 เป็นรับจ้างทั่วไป จำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 3 แสดงสถานะของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

สถานะ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	60	60
ข้าราชการ	7	7
พนักงานทั่วไป	16	16
รับจ้างทั่วไป	1	1
ทำธุรกิจส่วนตัว	12	12
เกษตรกร	0	10
อื่นๆ	4	4
รวม	100	100

1.4 รายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวค้างด้วยตัวเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 5000 - 10,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28 อันดับ 2 มีรายได้ 10,000-20,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อันดับ 3 มีรายได้ 20001-3,0000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 อันดับ 4 มีรายได้ 30,001- 40,000 บาท จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 12 อันดับ 4 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 11 อันดับ 5 มีรายได้ 50,000 บาท ขึ้นไปจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 และสุดท้ายมีรายได้ 40,001-50,000 บาทจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 7

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนรายได้ต่อเดือนของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปค้างด้วยตนเอง

รายได้ต่อเดือน	จำนวนนับ	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	11	11
5,000 -10,000 บาท	28	28
10,001-20,000 บาท	18	18
20,001-30,000 บาท	14	14
30,001-40,000 บาท	13	13
40,001-50,000 บาท	7	7
มากกว่า 50,000 บาท	9	9
รวม	100	100

2. ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวค้างด้วยตัวเอง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตัดสินใจไปท่องเที่ยวค้างด้วยตนเอง เพราะมีสภาพภูมิอากาศดีเป็นอันดับ 1 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 28 อันดับ 2 ค่าใช้จ่ายไม่สูงจำนวน 38 คน คนคิด คิดเป็นร้อยละ 19 อันดับ 3 มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามจำนวน 30 คน คนคิดเป็นร้อยละ 15 อันดับ 4 มีภูมิประเทศที่สวยงาม จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 อันดับ 5 เดินทางสะดวกไม่ไกล จำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 8.5 อันดับ 6 มีความทันสมัยจำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 7 อันดับ 7 เป็น

แหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 6 อันดับ 8 ใช้เวลาไม่มากในการท่องเที่ยวจำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 5 แสดงปัจจัยที่ทำให้ตัดสินใจเดินทางไปดำนงด้วยตนเอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัจจัยที่ตัดสินใจไป	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยวที่สวยงาม	30	15
เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	12	6
เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาที่สำคัญ	0	0
มีภูมิประเทศที่สวยงาม	19	9.5
มีสภาพอากาศดี	56	28
มีความทันสมัย	14	7
เป็นเมืองศิลปวัฒนธรรม	0	0
เป็นเมืองสำคัญทางศาสนา	0	0
เดินทางสะดวกไม่ไกล	17	8.5
ค่าใช้จ่ายไม่สูง	38	19
ใช้เวลาไม่มากในการท่องเที่ยว	10	5
ผู้คนท้องถิ่นอัธยาศัยดี	4	2
มีอาหารอร่อย	0	0
มีสินค้าและของที่ระลึกที่น่าสนใจ	0	0
รวม	200	100

3. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปดำนังด้วยตัวเอง

3.1 จำนวนครั้งของการเดินทางไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเองส่วนใหญ่เคยไปอันดับที่ 1 มากครั้งแรกจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 92 อันดับที่ 2 เคยไป 1 ถึง 3 ครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 และสุดท้ายไปมามากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 3 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 3 ตารางที่ 6 แสดงความถี่ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวดำนังด้วยตนเอง

ความถี่ที่เคยมาดำนัง	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	92	92
1 ถึง 3 ครั้ง	14	14
มากกว่า 3 ครั้ง	3	3
รวม	100	100

3.2 เหตุผลที่นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนัง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลที่เดินทางไปดำนังด้วยตัวเอง เพราะค่าใช้จ่ายถูกกว่าไปกับกลุ่มทัวร์จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 62 อันดับ 2 สร้างประสบการณ์ใหม่ด้วยตัวเองจำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 20 อันดับ 3 ได้มุมมองชีวิตที่กว้างขึ้นจำนวน 8 คนคิดเป็นร้อยละ 8 อันดับ 4 ชอบความเป็นส่วนตัวจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 อันดับ 5 ทำให้เรารู้จักช่วยเหลือตัวเองและแก้ปัญหาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และอันดับสุดท้ายมีอิสระในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 7 แสดงเหตุผลที่นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปดำนัง

เหตุผลของการเดินทางไปดำนัง	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายถูกกว่าไปกับกลุ่มทัวร์	62	62
สามารถใช้เวลาท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่	0	0
มีอิสระในการจัดโปรแกรมท่องเที่ยว	2	2
สามารถบริหารเวลาในการ	0	0

ท่องเที่ยวเองได้		
ชอบความเป็นส่วนตัว	5	5
ไม่มีใครมากำหนดกฎระเบียบ ใดๆ	0	0
สร้างประสบการณ์ใหม่ด้วย ตนเอง	20	20
ได้มุมมองชีวิตที่กว้างขึ้น	8	8
ทำให้รู้จักช่วยเหลือตัวเองและ แก้ปัญหา	3	3
รวม	100	100

3.3 การได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวของคานัง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57 อันดับ 2 จากเพื่อนจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 อันดับ 3 จากนิทรรศการการจัดงานแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 อันดับ 4 จากสื่อสิ่งพิมพ์ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และอันดับสุดท้ายบริษัททัวร์ จำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปคานังด้วยตนเองว่าได้รับแหล่งข้อมูลจากแหล่งใด

การได้รับข้อมูลการท่องเที่ยว	จำนวน	100
เพื่อน	21	21
Internet	57	57
หนังสือพิมพ์นิตยสารสื่อ สิ่งพิมพ์	5	5
บริษัททัวร์	2	2

นิทรรศการการจัดการ แหล่งท่องเที่ยว ภายในประเทศ	15	15
อื่นๆ	0	0
รวม	100	100

3.4 วิธีการเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเองโดยเดินทางไปทางเครื่องบินจำนวน 93 คนคิดเป็นร้อยละ 93 อันดับ 2 เดินทางโดยรถทัวร์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และอันดับสุดท้าย ขั้บรถยนต์ไปเอง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 9 แสดงวิธีการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง

วิธีการเดินทางมา ท่องเที่ยวด้วย ตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องบิน	93	93
ขั้บรถยนต์ไปเอง	2	2
รถยนต์/รถบัส/ รถทัวร์	5	5
รวม	100	100

3.5 ผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร่วมเดินทางมากับเพื่อน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67 อันดับ 2 คู่รักจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 อันดับ 3 มากับครอบครัว จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 10 และสุดท้ายเดินทางมาคนเดียวจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 10 แสดงผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง

ผู้ร่วมเดินทางมา ท่องเที่ยวคานังด้วย ตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
เดินทางมาคนเดียว	6	6
เพื่อน	67	67
คู่รัก	17	17
ครอบครัว	10	10
อื่นๆ	0	0
รวม	100	100

3.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการท่องเที่ยวคานังด้วยตนเองในแต่ละครั้ง

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้เวลาท่องเที่ยว 1-3 วันจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 อันดับ 2 ใช้เวลาท่องเที่ยว 4-6 วันจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39 อันดับ 3 ใช้เวลาท่องเที่ยว 7-10 วัน จำนวน 4 คน คนคิด และอันดับสุดท้ายมากกว่า 10 วันจำนวน 2คนคิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 11 แสดงระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง

ระยะเวลาของการ เดินทางท่องเที่ยว คานังด้วยตนเอง	จำนวนนับ	ร้อยละ
1- 3 วัน	55	5
4-6 วัน	39	39
7-10 วัน	4	4
มากกว่า 10 วัน	2	2
รวม	100	100

3.7 วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อมาท่องเที่ยว/พักผ่อน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 83.89 อันดับ 2 ปฏิบัติงานหรือติดต่อธุรกิจ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 8.47 อันดับ 3 เยี่ยมญาติ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.24 อันดับ 4 ประชุมสัมมนา 4 คน คนคิดเป็นร้อยละ 3.39 ตารางที่ 12 แสดงวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์หลักในการมา ท่องเที่ยวด้วยตนเอง	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยวพักผ่อน	99	80.89
ปฏิบัติงานติดต่อธุรกิจ	10	8.47
ประชุมสัมมนา	4	3.39
เยี่ยมญาติ	5	4.24
รวม	118	100

3.8 ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านชื่นชอบมากที่สุดในคานังเรียงลำดับจาก 1-4 โดย 1 คือ
ชอบมากที่สุด

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชื่นชอบประเภทแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์
สร้างขึ้นชอบเป็นอันดับ 1 ชอบเป็นอันดับ 2 แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ชอบเป็นอันดับ 3 วัด โบสถ์
วิหาร ชอบเป็นอันดับ 4 แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

ตารางที่ 13 แสดงความชอบของประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ท่านชื่นชอบที่สุดในคานัง

ประเภทของแหล่ง ท่องเที่ยวที่ท่านชื่นชอบ มากที่สุดในคานัง	ระดับความพึงพอใจ				รวม
	ชอบอันดับ 1	ชอบอันดับ 2	ชอบอันดับ 3	ชอบอันดับ 4	
แหล่งท่องเที่ยวตาม ธรรมชาติ	9	47	20	10	100
แหล่งท่องเที่ยวที่ถูก มนุษย์สร้างขึ้น	61	16	5	18	100

แหล่งท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์	16	29	14	41	100
วัด/โบสถ์/วิหาร	11	31	44	14	100

3.9 สถานที่ท่องเที่ยวที่ท่านชื่นชอบที่สุดในคานัง เลือกตอบได้หลายข้อ

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชื่นชอบบาน่าฮิลล์ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 43.79 อันดับ 2 วัดเจ้าแม่กวนอิม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 23.86 อันดับ 3 อ่าวคานัง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 23.26 และอันดับสุดท้าย พิพิธภัณฑ์ประติมากรรมของจาม จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 14 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชอบมากที่สุดในการคานัง

สถานที่ที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบที่สุดในคานัง	จำนวน	ร้อยละ
บาน่าฮิลล์	77	43.79
วัดเจ้าแม่กวนอิม	42	23.86
อ่าวคานัง	41	23.26
พิพิธภัณฑ์ประติมากรรมของจาม	16	9.09
รวม	176	100

4.ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อคานัง

วิเคราะห์จากข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวไปคานังด้วยตนเอง แจกแบบสอบถามโดยการจำแนกแสดงออกมาในรูปแบบตารางและใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย คือ เกณฑ์การพิจารณาระดับความสำคัญของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเอง

4.1 ด้านสถานที่และบรรยากาศ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับด้านสถานที่และบรรยากาศโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.31 แบ่งออกเป็นอันดับ 1 คือ ความงามของธรรมชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 อันดับ 2 คือ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.50

อันดับ 3 คือ สภาพบรรยากาศของสถานที่ท่องเที่ยวดี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 อันดับ 4 คือ มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 และสุดท้ายอันดับ 5 ระยะทางไม่ไกลเดินทางสะดวก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.87

ตารางที่ 15 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง
ด้านสถานที่และบรรยากาศ

1. ด้านสถานที่และบรรยากาศ	ระดับความพึงพอใจ					รวม	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	5	4	3	2	1				
1.1 ระยะทางไม่ไกลเดินทางสะดวก	24	48	23	4	2	100	3.87	0.90	มาก
1.2 ความงามของธรรมชาติ	61	38	2	1	0	100	4.58	0.59	มากที่สุด
1.3ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	57	38	5	1	0	100	4.50	0.64	มากที่สุด
1.4 สภาพบรรยากาศของสถานที่ท่องเที่ยวดี	54	40	6	1	0	100	4.45	0.65	มาก
1.5 สถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย	31	47	19	1	2	100	4.04	0.85	มาก
รวม							4.31	0.79	มาก

4.2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 แบ่งออกเป็น อันดับ 1 คือสถานที่ให้บริการสะอาดเป็นระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.53 อันดับ 2 มีห้องน้ำห้องสุขาที่สะอาด เพียงพอสะดวกต่อการใช้งาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.41 อันดับ 3 มีบริการขนส่งมวลชนเพียงพอสะดวกปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ที่มีค่าเฉลี่ย 4.40 อันดับ 4 คือร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอราคาเหมาะสมความสะอาดคุณภาพอาหารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.35 และสุดท้ายอันดับ 5 คือสื่อความหมายต่างๆ เช่น ป้าย สัญลักษณ์ การให้ความรู้ อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.75

ตารางที่ 16 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่ดำนังด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความพึงพอใจ					รวม	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
สถานที่ให้บริการสะอาดเป็นระเบียบ	58	37	5	0	0	100	4.53	0.59	มากที่สุด
มีบริการขนส่งมวลชนเพียงพอสะดวกปลอดภัย	47	46	7	0	0	100	4.40	0.62	มาก
มีห้องน้ำห้องสุขาที่สะอาดเพียงพอสะดวกต่อการใช้งาน	47	40	10	1	0	100	4.41	0.70	มาก

ร้านจำหน่าย อาหารและ เครื่องดื่ม จำนวนเพียงพอ ราคาเหมาะสม สะอาด	25	38	24	13	0	100	4.35	0.97	มาก
การสื่อสาร ความหมาย ต่างๆเช่นป้าย สัญลักษณ์การ ให้ความรู้ เอกสารแผ่น พับ	58	31	8	0	3	100	3.75	0.87	มาก
รวม							4.29	0.75	มาก

4.3 ด้านบริการ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับด้านบริการโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 4.38 แบ่งออกเป็น อันดับ 1 คือเจ้าหน้าที่ร้านค้าให้บริการด้วยความสุภาพ เป็นมิตร อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.64 อันดับ 2 คือคนในท้องถิ่นให้การต้อนรับที่เป็นมิตรอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.43 อันดับ 3 คือเจ้าหน้าที่ร้านค้าให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็วอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.39 อันดับ 4 คือเจ้าหน้าที่ร้านค้า ให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.29 อันดับสุดท้ายคือเจ้าหน้าที่ร้านค้าสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยที่เข้าใจได้อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.20

ตารางที่ 17 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปคาบังด้วยตนเองในปัจจุบันด้านบริการ

ด้านการบริการ	ระดับความพึงพอใจ					รวม	ค่าเฉลี่ย เลขคณิต	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
	5	4	3	2	1				
เจ้าหน้าที่ร้านค้า ให้บริการสุภาพ เป็นมิตร	64	3	0	0	0	100	4.64	0.48	มากที่สุด
เจ้าหน้าที่ร้านค้า ให้บริการด้วย ความสะดว รวดเร็ว	48	43	8	1	0	100	4.39	0.67	มาก
เจ้าหน้าที่ร้านค้า ให้คำแนะนำ หรือตอบข้อ ซักถามเป็น อย่างดี	52	40	13	0	0	100	4.29	0.70	มาก
เจ้าหน้าที่ร้านค้า สามารถสื่อสาร ด้วย ภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทยที่ เข้าใจได้	46	40	12	1	1	100	4.43	0.79	มาก
คนในท้องถิ่น ให้การต้อนรับ ที่เป็นมิตร	44	37	16	1	2	100	4.20	0.88	มาก
รวม							4.38	0.70	มาก

4.4 ความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ย 4.44 แบ่งออกเป็นอันดับ 1 ด้านกิจกรรมและสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.55 อันดับ 2 ด้านการคมนาคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.34 และอันดับ 3 ด้านราคาสินค้าและบริการอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.29

ตารางที่ 18 แสดงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปพักผ่อนด้วยตนเอง

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพักผ่อน	ระดับความพึงพอใจ					รวม	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	5	4	3	2	1				
ด้านกิจกรรมและสถานที่ท่องเที่ยว	59	3	1	0	1	100	4.55	0.62	มากที่สุด
ด้านการคมนาคม	44	47	8	1	0	100	4.34	0.67	มาก
ด้านราคาสินค้าและบริการ	42	47	9	2	0	100	4.29	0.71	มาก
รวม							4.44	0.68	มาก

5. ปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆ

5.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆในการเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเองมีปัญหาด้านการสื่อสารกับคนในท้องถิ่นมากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 79 อันดับ 2 ปัญหาด้านการคมนาคม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 อันดับ 3 ปัญหาด้านราคาสินค้าค่าครองชีพจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และ

ปัญหาด้านวัฒนธรรมด้านการดำรงชีวิตที่แตกต่าง 5 คนคิดเป็นร้อยละ 5 อันดับ 4 ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกจำนวน 3 คน คิด เป็นร้อยละ 3 อันดับ 5 ปัญหาด้านการบริการ 2 คนคนคิดเป็นร้อยละ 2 ตารางที่ 19 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านต่างๆในการเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนความพึงพอใจ	ร้อยละ
ปัญหาด้านการคมนาคม	6	6
ปัญหาด้านการสื่อสารกับคนในท้องถิ่น	79	79
ปัญหาด้านการบริการ	2	2
ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3	3
ปัญหาด้านสินค้าค่าครองชีพ	5	5
ปัญหาด้านวัฒนธรรมด้านการดำรงชีวิตที่แตกต่าง	5	5
รวม	100	100

5.2 การแก้ปัญหาของนักท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง สามารถแก้ปัญหาที่พบได้จำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 68 และสามารถแก้ปัญหาได้แต่ยังมีอุปสรรคคิดขจัดเล็กน้อยจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32

ตารางที่ 20 แสดงวิธีการแก้ปัญหาของนักท่องเที่ยว

ท่านสามารถแก้ปัญหาที่พบได้หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ได้โดยการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้ผ่านไปได้อย่างดี	68	68
ได้แต่ยังมีอุปสรรคคิดขจัดเล็กน้อย	32	32
ไม่ได้	0	0
รวม	100	100

5.3 ความต้องการจะเดินทางกลับไปท่องเที่ยวที่คานังอีกหรือไม่

จากการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้เดินทางไปเที่ยวคานังด้วยตนเอง จะกลับไปท่องเที่ยวที่คานังอีกแน่นอน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63 และอันดับ 2 ยังไม่แน่นอน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และอันดับสุดท้ายไม่เดินทางไปจำนวน 2 คนคิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 21 แสดงความต้องการจะเดินทางกลับไปท่องเที่ยวที่คานัง

ท่านจะกลับไปท่องเที่ยวที่คานังอีกหรือไม่	จำนวน	100
ไปอีกแน่นอน	63	63
ยังไม่แน่นอน	35	35
ไม่ไป	2	2
รวม	100	100

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเองตามวัตถุประสงค์ได้ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่น่าสนใจในคานัง ปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเลือกเดินทางไปคานังด้วยตนเองและศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง รวมไปถึงความพึงพอใจและปัญหาอุปสรรคในการเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่น่าสนใจในคานังได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดและนำมาสรุปผลและแบ่งจำแนกตามแต่ละประเภทได้ดังนี้

สรุปผลวิเคราะห์

แหล่งท่องเที่ยวในคานังสามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ
2. แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น
3. แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
4. วัดโบสถ์วิหาร

และจากการศึกษาเรื่องปัจจัยและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวด้วยตนเองโดยใช้วิธีแจกแบบสอบถาม 100 ชุด มีการแจกแบบสอบถามแบบตามแจกแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยผลวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง(ร้อยละ 74) มีอายุระหว่าง 21 ถึง 30 ปี (ร้อยละ 70) มีสถานะเป็นนักศึกษา (ร้อยละ 60) รายได้ต่อเดือน 5000 ถึง 10000 บาท (ร้อยละ 28)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่นักท่องเที่ยวไทยตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจไปท่องเที่ยวด้วยตนเองมีสภาพภูมิอากาศดี (ร้อยละ 56) รองลงมา อันดับ 2 ค่าใช้จ่ายไม่สูง (ร้อยละ 28) อันดับ 3 (ร้อยละ 15) อันดับ 4 มีภูมิประเทศที่สวยงาม (ร้อยละ 9.5) อันดับ 5 เดินทางสะดวกไม่ไกล (ร้อยละ 8.5) อันดับ 6 มีความทันสมัย (ร้อยละ 7) อันดับ 7 เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 6) อันดับ 8 ใช้เวลาไม่มากเลยการท่องเที่ยว (ร้อยละ 5)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปดำนงด้วยตนเอง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยว ดำนงเคยไปมาครั้งแรก (ร้อยละ 92) การได้รับข้อมูลการท่องเที่ยวดำนงมาจากอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 57) วิธีการเดินทางโดยเครื่องบิน (ร้อยละ 93) ร่วมเดินทางมากับเพื่อน (ร้อยละ 67) ใช้เวลาในการเดินทาง 1 ถึง 3 วัน (ร้อยละ 55) วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวดำนงด้วยตัวเองคือมาท่องเที่ยวพักผ่อน (ร้อยละ 99) คือประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้นตามตารางที่ 13 คือชื่นชอบแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกมนุษย์สร้างขึ้น คือ บานาฮิลล์

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ไปท่องเที่ยวดำนงด้วยตนเอง

ผลวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวดำนงด้วยตนเองทั้งหมด 4 ด้านพบว่า ด้านสถานที่และบรรยากาศ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบริการ และภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1. ด้านสถานที่และบรรยากาศ อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ความงามของธรรมชาติ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ส่วนระดับมาก ได้แก่ระยะทางไม่ไกลเดินทางสะดวก สภาพบรรยากาศของสถานที่ท่องเที่ยวดี สถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย ตามลำดับ

2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่สถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ และอยู่ในระดับมากได้แก่บริการขนส่งมวลชนเพียงพอสะดวกปลอดภัย มีห้องน้ำสุขาที่สะอาดเพียงพอสะดวกต่อการใช้งาน ส่วนอยู่ในระดับปานกลาง 1 รายการ คือร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอราคาเหมาะสมสะอาด

3. ด้านการบริการ อยู่ในระดับมากที่สุด คือเจ้าหน้าที่ร้านค้าให้บริการสุภาพเป็นมิตร ส่วนอยู่ในระดับมากมี ได้แก่เจ้าหน้าที่ร้านค้าให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว เจ้าหน้าที่ร้านค้าให้คำแนะนำหรือตอบข้อซักถามเป็นอย่างดี คนในท้องถิ่นให้การต้อนรับที่เป็นมิตร

4. ความพึงพอใจในการมาท่องเที่ยวดำนงด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากทั้งหมดได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น วัดโบสถ์วิหาร แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

5. ปัญหาและอุปสรรค ปัญหาและอุปสรรคในการเดินทาง

ที่พบมากที่สุดคือปัญหาด้านการสื่อสารกับคนในท้องถิ่น (ร้อยละ 79) และส่วนใหญ่พบว่าสามารถแก้ปัญหาได้และผ่านไปได้ด้วยดี (ร้อยละ 68) และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะกลับไปท่องเที่ยวที่คานังอีกแน่นอน (ร้อยละ 63)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเองข้างต้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวคานังพบว่าส่วนมากเป็นเพศหญิง ซึ่งเป็นนักศึกษา มีรายได้ต่อเดือน 5000 ถึง 10000 บาท โดยปัจจัยที่ตัดสินใจเลือกไปท่องเที่ยวคานังด้วยตนเองเพราะว่ามีสภาพอากาศที่ดี มาเพื่อพักผ่อน และ เดินทางมาคานังครั้งแรก และส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อมาพักผ่อน และเดินทางไปด้วยตนเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาทิตธิศิริวิทย์ ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อน และเดินทางไปด้วยตนเอง และจากพฤติกรรมเลือกแหล่งท่องเที่ยว จากการที่นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปคานัง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เลือกท่องเที่ยวเพราะสภาพอากาศดี ชื่นชอบสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น และสถานที่ท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติและประวัติศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุทัตสา กำภูพงษ์ ศึกษาเรื่อง “การศึกษาแนวทางพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศญี่ปุ่น” ที่ศึกษาเกี่ยวกับการที่ท่องเที่ยวสนใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศญี่ปุ่น และสนใจสถานที่ท่องเที่ยวด้านธรรมชาติและประวัติศาสตร์เช่นกัน ในส่วนของเรื่องพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกมาเที่ยวคานังด้วยตนเองของคนไทยที่เดินทางไป เนื่องจากค่าครองชีพไม่สูงแหล่งท่องเที่ยวสวยงามบรรยากาศดี ผู้คนอัธยาศัยดี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มัชฌา ชาตะสิงห์ ศึกษาเรื่อง “การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวของนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย” ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นที่เดินทางมาท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในประเทศไทย จำนวนถึงร้อยละ 100 ของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นที่ทำการสำรวจทั้งหมด ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นที่ได้ทำการสำรวจในเหตุผลในการเลือกประเทศไทยในการพำนักระยะยาว เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีค่าครองชีพไม่สูงและอากาศดีและคนไทยเป็นคนอัธยาศัยดี และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แสงเดือน รตินทรศึกษาเรื่องปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูดที่มีผลต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนในการตัดสินใจเลือกมาท่องเที่ยวในประเทศไทยวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวทุกอย่างด้วยตนเองและเดินทางกับบริษัททัวร์ในระดับที่ใกล้เคียงกันมีเพื่อนหรือญาติเป็นผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวและยังเลือก

สถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามทางธรรมชาติ เช่นภูเขาทะเล และยังมีบริการค้นข้อมูลการท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมีวัตถุประสงค์การท่องเที่ยวคือเพื่อการพักผ่อนวันหยุด

2.ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง โดยพิจารณาจากหัวข้อดังต่อไปนี้

ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและบรรยากาศ พบว่าความงามของธรรมชาติ และระยะทางไม่ไกลเดินทางสะดวก มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลายอยู่ในระดับมากตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัชชนก แวแแก้ว ซึ่งศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปต่างประเทศเกาหลีหรือญี่ปุ่น พบว่าด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีผลต่อพฤติกรรมของการท่องเที่ยวระดับมากที่สุดทั้งความงามและทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวสภาพภูมิอากาศของแหล่งท่องเที่ยว ความมีชื่อเสียง แล้วความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยวความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยและความสะดวกในการเดินทาง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า สถานที่ให้บริการเป็นระเบียบมีห้องน้ำห้องสุขาที่สะอาดเพียงพอสะดวกต่อการใช้งาน มีบริการขนส่งเพียงพอสะดวกปลอดภัยร้านจำหน่ายอาหารเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอราคาเหมาะสมความสะอาดคุณภาพอาหารอยู่ในระดับดีมากตามลำดับ และการสื่อความหมายต่างๆเช่นป้ายสัญลักษณ์การให้ความรู้อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปพักผ่อนด้วยตนเองข้างต้นสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.ปัจจัยที่ตัดสินใจส่วนใหญ่ตัดสินใจไปท่องเที่ยวด้วยตนเองเพราะสภาพภูมิอากาศที่สดชื่น ดังนั้นการโปรโมทแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติก็เป็นจุดสนใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวจังหวัดกาญจน์ได้อีกทั้งยังมีคนสนใจในแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากเพราะดังโด่งดังเรื่องวัดโบสถ์วิหารต่างๆ ควรจะมีการส่งเสริมข้อมูลด้านขนส่งสาธารณะสำหรับไปวัดหรือโบสถ์วิหารต่างๆ เพื่อสะดวกและไม่หลงกับการเดินทางไป เนื่องจากการเดินทางไปสถานที่ต่างๆในกาญจน์ยังไม่ชัดเจนและข้อมูลน้อยทำให้ลำบากต่อการหาข้อมูล

2.จากการศึกษาพบว่ากาญจน์ยังไม่ได้รับความนิยมนักท่องเที่ยวชาวไทยมากเท่าไรเนื่องจากไม่ได้รับการส่งเสริมเท่าที่ควรทำให้คนไทยไม่ค่อยรู้จักกาญจน์เท่าจังหวัดที่คนไทยนิยมไปมาและยังเป็นจังหวัดเล็กๆที่เป็นทางผ่านข้ามไปอีกจังหวัดหนึ่งทั้งๆที่กาญจน์เป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่

หลากหลายไม่ว่าจะเป็นสถานที่ทางธรรมชาติเช่นทะเลภูเขาและสถานที่ที่ถูกสร้างขึ้นเช่น โบสถ์วัด
วิหารหรือสะพานต่างๆที่มีความสำคัญรวมไปถึงแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และพิพิธภัณฑ์

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่คนไทยนิยมไปละจังหวัดที่คนไทยไปน้อย
เพื่อให้ได้ข้อมูลมาประยุกต์และนำมาวิเคราะห์ว่าแตกต่างกันอย่างไร

2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมของคนไทยในการเดินทางไปท่องเที่ยวภายในประเทศอาเซียน
เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ดีขึ้น

3. ควรมีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพื่อให้คนไทยได้
รู้จักแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามที่อื่นนอกจากแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม

บรรณานุกรม

- กุลรัตน์ เฉลียวจิตติกุล. “การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวกรุงโตเกียวและบริเวณใกล้เคียง.” สารนิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชา เอเชียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- ฐิตา วงศ์มาลาสิทธิ์. “การวิเคราะห์นักท่องเที่ยวชาวเกาหลีที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย.” สาร
นิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชา เอเชียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.
- มัจฉา ชาตะสิงห์. “การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวของนักท่องเที่ยวสูงอายุชาวญี่ปุ่นในประเทศไทย.”
สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชา เอเชียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2552.
- สุญาณี พลอยนุช. “รูปแบบธุรกิจนำเที่ยวของทัวร์ไทยในตลาดท่องเที่ยวเกาหลีใต้.” สารนิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชา เอเชียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2554.
- สุทัตสา คำภูงษ์. “การศึกษาแนวทางการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศญี่ปุ่น.”
สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชา เอเชียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- สุริยงค์ เจริญสกุลวัฒนา. “การวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวในกรุงปักกิ่ง.” สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต
สาขาวิชา เอเชียศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2551.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- ข้อมูลการท่องเที่ยวดานัง. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2560. เข้าถึงได้จาก
<http://www.oceansmile.com/Vietnam/DalatTour.htm>
- ความหมายของการท่องเที่ยว. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2560. เข้าถึงได้จาก
<https://tourismatbuu.wordpress.com>
- ชวัลนุช อุทยาน. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2560. เข้าถึงได้จาก
<https://touristbehaviour.wordpress.com/>
- สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าไปเยือน ในเมืองดาลัด ประเทศเวียดนาม. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2560. เข้าถึงได้จาก
<https://travel.kapook.com/view87094.html>
- 10สถานที่ท่องเที่ยว ดานัง danang. เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2560. เข้าถึงได้จาก
https://th.tripadvisor.com/Attraction293922-Activities- Dong_Province.html
- เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม. เข้าถึงเมื่อ 23 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก
<http://www.vntoyou.com/danang.html>
- 9 เที่ยวแรกที่ดานัง – เวียดนาม. เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก

<http://thaifootprint.com/2016/10/06/9->

%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%A2%E0%B8%A7%E0%B9%81%E0%B8%A3%E0%B8%81%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87-

%E0%B9%80%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B8%A2/

Danang Bana Hill ฝรั่งเศสอยู่ใกล้แค่ไม่กี่ชั่วโมง.เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน 2560. เข้าถึงได้จาก

<HTTP://WWW.GO-GRAPH.COM/2017/07/GOGRAPH-X-AIRASIA-DANANG-BANA-HILL/>

สถานที่ท่องเที่ยว ดานัง Da Nang. เข้าถึงเมื่อ 2 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก

https://th.tripadvisor.com/Attractions-g298085-Activities-Da_Nang_Quang_Nam_Province

ดานัง สักครั้งหนึ่ง.เข้าถึงเมื่อ 2 ตุลาคม 2560. เข้าถึงได้จาก

<https://www.airmosphere.net/content/2286/%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87+%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B9%89%E0%B8%87%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B6%E0%B9%88%E0%B8%87>

เปิดม่านความคิด : ลงทุนอะไรใน “ดานัง” เมืองทำสำคัญของเวียดนาม.เข้าถึงเมื่อ 2 ตุลาคม 2560.

เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th/business/th/articles/88/76021->

%E0%B8%A5%E0%B8%87%E0%B8%97%E0%B8%B8%E0%B8%99%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3%E0%B9%83%E0%B8%99-

%E2%80%9C%E0%B8%94%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87%E2%80

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ นางสาวสุชระพิตชา พวงแก้ว
ที่อยู่ 27 หมู่ 1 ต.ชัยจำปา อ.ท่าหลวง จ.ลพบุรี 15230
การศึกษา จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย
ปัจจุบัน กำลังศึกษาอยู่ที่ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร